

ΤΕΙΡΙΜΜΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Πειραιατ. Σχολ. Πανεπιστημ. Ἀθηνῶν || Διδασκαλείου || Γυμνασίου Τριπόλεως

ΛΥΣΙΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΛΟΓΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ 1933—1938

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

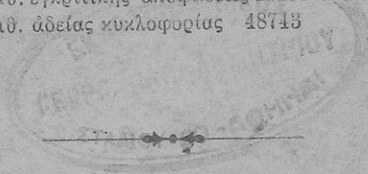
ΑΝΤΙΤΥΠΑ 4500

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου καὶ φόρου Δρχ. 22,50

Βιβλιοσήμον καὶ φόρος Ἀναγκ. Δαν. Δρχ. 3,90

*Αριθ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 42433 4-8-33

*Αριθ. ἀδείας κυκλοφορίας 48713

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

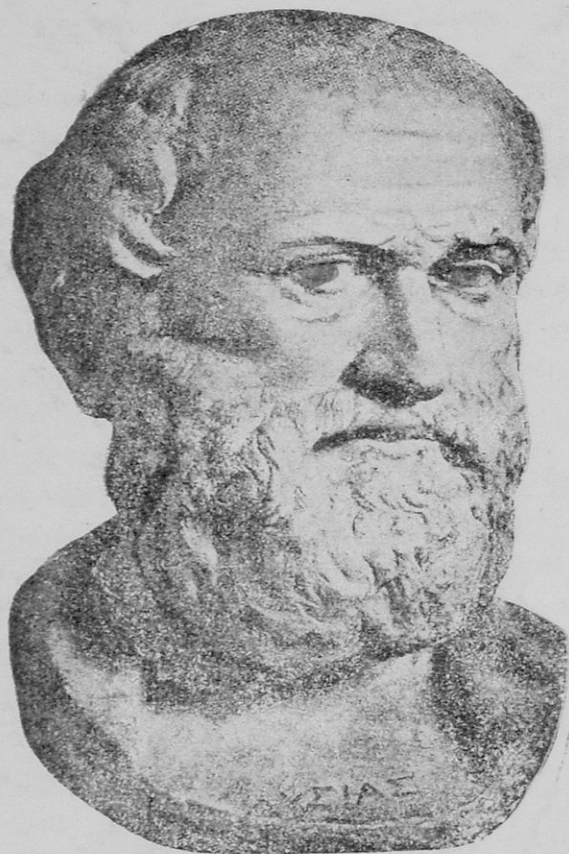
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΤΖΑΚΑ, ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ & ΣΙΑΣ

81^Α ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 81^Α

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1983

ΛΥΣΙΑΣ
Δ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΙ 102 Α

Χριστίνα Αν. Παλαιολόγου.

42126

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸν περὶ τοῦ σηκοῦ λόγον.

Ὁ Νικόμαχος, Ἀθηναῖος πολίτης, κατήγγειλεν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τὸν ἀπαγγέλλαντα τὸν παρόντα λόγον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄγνωστος, ὅτι ἐξηφάνισε **μορίαν**, δηλαδὴ ἱερὰν ἐλαίαν ἐκ τοῦ κτήματός του.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ κατήγορος ἀντελήφθη, ὅτι ἡ κατηγορία αὕτη δὲν θὰ ἐγίνετο πιστευτή, προέβη εἰς νέαν τοιαύτην, ὅτι δῆθεν ὁ κατηγορούμενος τῇ βοηθείᾳ τῶν ὑπηροειῶν του ἐξηφάνισε **σηκὸν** μορίας, τοῦτέστιν κορμὸν παλαιᾶς ἐλαίας.

Ἦτο δὲ εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἀπηγορευμένον διὰ νόμου ἀσθηροῦ ὄχι μόνον νὰ ἐξαφανίσωσι μορίας ἢ σηκοὺς, ἀλλὰ καὶ νὰ καλλιερῶσι καὶ τὸν γύρω χώρον.

Ἡ δίκη διεξήχθη πιθανῶς κατὰ τὸ ἔτος 396 ἢ 395 π. Χ. ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπειδὴ οὗτος εἶχε τὴν προστασίαν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν ἐλαιῶν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ λόγος αὐτὸς καλεῖται Ἀρεοπαγитικός.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ
ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ

Πρότερον μὲν, ὦ βουλή, ἐνόμιζον ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ, 1
 ἡσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν μήτε πράγματα· νυνὶ δὲ
 οὕτως ἀπροσδοκῆτοις αἰτίαις καὶ πονηροῖς συκοφάνταις πε-
 ριπέπτωκα, ὥστ' εἴ πως οἶόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν καὶ τοὺς μὴ
 γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων ἕσεσθαι· διὰ
 γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ κίνδυνοι κοινοὶ γίνονται καὶ τοῖς
 μηδὲν ἀδικοῦσι καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν.

Οὕτω δ' ἄπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγρά- 2
 φην τὸ μὲν πρῶτον ἐλάαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζεις, καὶ πρὸς
 τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι
 προσῆσαν· ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου τοῦ τρόπου ἀδικοῦντά με οὐδὲν
 εὐρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνὶ με σηκὸν ἀπογράφουσιν ἀφανίζεις,
 ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι
 ἀποδείξαι, αὐτοῖς δὲ ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ,τι ἂν βούλωνται λέ-
 γειν. καὶ δεῖ με, περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἦκει, ἅμ' 3
 ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος ἀκούσαντα
 καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνίσασθαι.
 ὅμως δὲ πειράσομαι ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξαι.

Ἦν μὲν γὰρ τοῦτο Πεισάνδρου τὸ χωρίον, δημοθέντων 4
 δὲ τῶν ὄντων ἐκείνου Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς δωρεὰν
 παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγεώργει,
 ὀλίγῳ δὲ πρὸ τῶν τριάκοντα Ἀντικλῆς παρ' αὐτοῦ πριάμε-
 νος ἐξεμίσθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ' Ἀντικλέους εἰρήνης οὔσης
 ἐωνούμην.

Ἦγοῦμαι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐμὸν ἔργον ἀποδείξαι ὥς, 5

- ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτησάμην, οὐτ' ἐλάα οὔτε σηκὸς ἐνήν ἐν αὐτῷ. νομίζω γάρ, τοῦ μὲν προτέρου χρόνου, οὐδ' εἰ πάνυ πολλαὶ ἐνήσαν μορίαί, οὐκ ἂν δικαίως ζημιοῦσθαι· εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμᾶς εἰσιν ἠφανισμένοι, οὐδὲν προσήκει περὶ τῶν ἄλλοτρίων ἀμαρτημάτων ὡς ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι ὁ πόλεμος καὶ ἄλλων πολλῶν αἰτίας κακῶν γεγένηται, καὶ τῶν χωρίων τὰ μὲν πόρρω ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐτέμνετο, τὰ δ' ἐγγύς ὑπὸ τῶν φίλων διηρηπάζετο· ὥστε πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει πάλαι γεγενημένων συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην δίδοίην; ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν ἄπρατον ἦν πλεῖν ἢ τρία ἔτη.
- 7 Οὐ θαυμαστόν δ' εἰ τότε τὰς μορίας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ οὐδὲ τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν φυλάττειν ἐδυνάμεθα. ἐπίστασθε δέ, ὦ βουλή, ὅσοι μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα ὄντα ἰδίαις καὶ μορίαῖς ἐλάαις ὡς νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέκοπται καὶ ἡ γῆ ψιλλὴ γεγένηται· καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ κεκτημένων, οὐκ ἀξιοῦτε παρ' αὐτῶν, ἐτέρων ἐκκοφάντων, δίκην λαμβάνειν. καίτοι εἰ τοὺς διὰ παντὸς τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς αἰτίας ἀφίετε, ἢ που χρὴ τοὺς γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ πριαμένους ἀφ' ὧν ἀζημίους γενέσθαι.
- 9 Ἄλλὰ γάρ, ὦ βουλή, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενημένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα· ἐπειδὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε γενέσθαι,
- 10 ἀπεμίσθωσα Καλλιστράτῳ, ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλάαν οὔτε μορίαν οὔτε σηκὸν παραλαβών. τρίτῳ δέ ἔτει Δημήτριος οὗτοσι εἰργάσατο ἐν αὐτόν· τῷ δὲ τετάρτῳ Ἄλκιᾳ Ἀντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς τέθνηκε· κἄτα τρία ἔτη ὁμοίως καὶ Πρωτέας ἐμίσθωσατο. Καὶ μὲν δευρ' ἴτε, μάρτυρες.

MARTYRES.

Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ. ¹¹
 φησὶ δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ Σουινιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ'
 ἔμοῦ ἐκκεκῶθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργα-
 ζόμενοι καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἔμοῦ μεμισθωμένοι μὴ εἶναι ση-
 κὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἂν τις φανερώτερον ἐξελέγξειε
 ψευδόμενον τὸν κατήγορον; οὐ γὰρ οἶόν τε, ἂ πρότερον μὴ
 ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον ἀφανίζειν.

Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλή, ἐν μὲν τῷ τέως χρόνῳ, ὅσοι με ¹²
 φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῆ καὶ
 ἀλογίστως ποιῆσαι, ἠγανάκτουν ἂν, ἠγούμενος μᾶλλον λέ-
 γεσθαι ἢ ὡς μοι προσῆκε· νῦν δὲ πάντας ἂν ὑμᾶς βουλοίμην
 περὶ ἔμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἠγῆσθέ με σκοπεῖν,
 εἴπερ τοιούτοις ἔργοις ἐπεχείρουν, καὶ ὅ,τι κέρδος ἐγίγνετο
 τῷ ἀφανίσαντι καὶ ἦτις ζημία τῷ ποιήσαντι, καὶ τί ἂν λα-
 θῶν διεπραξάμην καὶ τί ἂν φανερός γενόμενος ὑφ' ὑμῶν
 ἔπασχον. πάντες γὰρ ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα οὐχ ὕδρευς, ¹³
 ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα ποιοῦσι· καὶ ὑμᾶς εἰκὸς οὕτω σκοπεῖν,
 καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιῆσθαι,
 ἀποφαίνοντας ἦτις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήσοισιν ἐγίγνετο.

Οὗτος μέντοι οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδείξαι οὐθ' ὡς ὑπὸ πενίας ¹⁴
 ἠναγκάσθην τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν, οὐθ' ὡς τὸ χω-
 ρίον μοι διεφθείρετο τοῦ σηκοῦ ὄντος, οὐθ' ὡς ἀμπέλαις ἐμ-
 ποδῶν ἦν, οὐθ' ὡς οἰκίας ἐγγύς, οὐθ' ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν
 παρ' ὑμῖν κινδύνων. Ἐγὼ δ' εἴ τι τοιοῦτον ἐπραττον, πολ-
 λὰς ἂν καὶ μεγάλας ἐμαυτῷ ζημίας γιγνομένας ἀποφῆναιμι·
 ὅς πρῶτον μὲν μεθ' ἡμέραν ἐξέκοπτον τὸν σηκόν, ὡσπερ οὐ ¹⁵
 πάντας λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας Ἀθηναίους εἰδέναι. καὶ εἰ
 μὲν αἰσχρὸν ἦν μόνον τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἂν τις τῶν παριόντων
 ἠμέλησε· νῦν δ' οὐ περὶ αἰσχύνης ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζη-
 μίας ἐκινδύνουον.

Πῶς δ' οὐκ ἂν ἦν ἀθλιώτατος ἀνθρώπων ἀπάντων. εἰ τοὺς ¹⁶

ἐμαυτοῦ θεράποντας μηκέτι δούλους ἔμελλον ἔξειν ἀλλὰ δεσπότας τὸν λοιπὸν βίον, τοιοῦτον ἔργον συνειδέτας; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἐμὲ ἐξημάρτανον, οὐκ ἂν οἶόν τ' ἦν δίκην με παρ' αὐτῶν λαμβάνειν· εὖ γὰρ ἂν ἤδειν ὅτι ἐπ' ἐκείνοις καὶ ἐμὲ τιμωρήσασθαι καὶ αὐτοῖς μὴνύσασιν ἐλευθέρους γενέσθαι.

17 Ἐτι τοίνυν, εἰ τῶν οἰκετῶν παρέστη μοι μηδὲν φροντίζειν, πῶς ἂν ἐτόλμησα τοσοῦτων μεμισθωμένων καὶ ἀπάντων συνειδότην ἀφανίσει τὸν σηκὸν βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα, προθεσμίας δὲ οὐδεμιᾶς οὕσης τῇ κινδύνῃ τοῖς εἰργασμένοις ἅπασιν τὸ χωρίον ὁμοίως προσῆκον εἶναι σῶν τὸν σηκόν, ἔν, εἴ τις αὐτοὺς ἠτιᾶτο, εἶχον ἀνενεκγεῖν ὅτιω παρέδοσαν; νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς αὐτούς, εἴπερ φεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθιστάντες.

18 Εἰ τοίνυν καὶ ταῦτα παρεσκευασάμην, πῶς ἂν οἶός τ' ἦν πάντας πείσαι τοὺς παριόντας ἢ τοὺς γείτονας, οἳ οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν, ἀλλὰ πᾶσιν ὄραν ἔξεστιν, ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μὴδένα εἰλέναι, καὶ περὶ ἐκείνων
19 πυνθάνονται; Ἐμοὶ τοίνυν τούτων οἱ μὲν φίλοι οἱ δὲ διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες· οὕς ἐχρῆν τοῦτον παρασχέσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον οὕτως τολμηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι· ὅς φησιν ὡς ἐγὼ μὲν παρειστήκειν, οἱ δ' οἰκέται ἐξέτεμον τὰ πρέμνα, ἀναθέμενος δὲ ὁ βοηλάτης ὄψχετ' ἀπάγων τὰ ξύλα.

20 Καίτοι, ὦ Νικόμαχε, χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τοὺς παριόντας μάρτυρας, καὶ φανερόν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδεμίαν ἂν ἀπολογίαν ὑπέλιπες, αὐτὸς δέ, εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἦσθα ἂν με τιμωρημένος, εἰ δὲ τῆς πόλεως ἕνεκα ἔπραττες, οὕτως ἐξελέγξας οὐκ ἂν
21 ἐδόκεις εἶναι συκοφάντης, εἰ δὲ κερδαίνειν ἐβούλου, τότε ἂν πλεῖστον ἔλαβες· φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος οὐδεμίαν ἀπολογίαν ἔπρεπε σοὶ εἶναι ἀπολογεῖσθαι ἢ σε πείσαι.

τούτων τοίνυν οὐδὲν ποιήσας διὰ τοὺς σοὺς λόγους ἀξιοῖς με ἀπολέσθαι, καὶ κατηγορεῖς ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐμῶν χρημάτων οὐδεὶς ἐθέλει σοι μαρτυρεῖν. καίτοι εἰ, ὅτε φῆς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, τοὺς ἐν- 22 νέα ἄρχοντας ἐπήγαγες ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ Ἄρειου Πάγου, οὐκ ἂν ἐτέρων ἔδει σοι μαρτύρων· οὕτω γὰρ ἂν σοι συνήθεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἷ περ καὶ διαγιγνώσκειν ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος.

Δεινότατα οὖν πάσχω, ὅς εἰ μὲν παρέσχετο μάρτυρας, 23 τούτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν, ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν αὐτῷ, ἐμοὶ καὶ ταύτην ζημίαν αἰεταὶ χρῆναι γενέσθαι. καὶ τούτου μὲν οὐ θαυμάζω· οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν ἅμα τοιούτων τε λόγων ἀπορήσει καὶ μαρτύρων ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιώ τὴν αὐτὴν τούτῃ γνώμην ἔχειν.

Ἐπίστασθε γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας οὔσας καὶ 24 πυρκαϊὰς ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις, ἅς, εἴπερ ἐπεθύμουν, πολὺ ἦν ἀσφαλέστερον καὶ ἀφανίσει καὶ ἐκκόψει καὶ ἐπεργάσασθαι, ὅσῃ περ ἦττον τὸ ἀδίκημα πολλῶν οὐσῶν ἔμελλε δῆλον ἔσεσθαι. νῦν δ' οὕτως αὐτὰς περὶ πολλοῦ 25 ποιῶμαι ὡς περ καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν, ἠγούμενος περὶ ἀμφοτέρων τούτων εἶναι μοι τὸν κίνδυνον. αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρέξομαι, ἐπιμελητὰς αἰρουμένους μὲν ἐκάστου μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· ὧν οὐδεὶς πώποτ' ἐζημίωσέ μ' ὡς ἐργαζόμενον τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία.

Καίτοι οὐ θαυμαστὸν δήπου, εἰ τὰς μὲν μικρὰς ζημίας 26 οὕτω περὶ πολλοῦ ποιῶμαι, τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους οὕτω περὶ οὐδενὸς ἠγούμαι· καὶ τὰς μὲν πολλὰς ἐλάας, εἰς ἃς ἐξῆν μᾶλλον ἐξαμαρτάνειν, οὕτω θεραπεύων φαίνομαι, τὴν δὲ μίαν μορίαν, ἣν οὐχ αἶόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύξαντα, ὡς ἀφανίζων νυνὶ κρίνομαι;

Πότερρα δέ μοι κρείττερον ἦν ὁ βασιλεὺς δημοκρατίας 27

- οὔτης παρανομεῖν ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα; καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος ἢ ὡς νῦν διαβεβλημένος, ἀλλ' ὡς τῷ βουλομένῳ τότε μᾶλλον ἐξὸν ἀδικεῖν ἢ νυνί. ἐγὼ τοίνυν οὐδ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὔτε τοιοῦτον οὔτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν ποιήσας φανήσομαι. πῶς δ' ἂν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων ἐμαυτῷ κακονούστατος ἦν, ὑμῶν οὕτως ἐπιμελουμένων ἐκ τούτου τὴν μορίαν ἀφανίζεῖν ἐπεχείρησα τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ δένδρον μὲν οὐδὲ ἐν ἔστι, μιᾶς δὲ ἐλάας σηκός, ὡς οὗτός φησιν, ἦν, κυκλόθεν δ' ὁδὸς περιέχει, ἀμφοτέρωθεν δὲ γείτονες περιουκοῦσιν, ἄερκτον δὲ καὶ πανταχόθεν κάτοπτόν ἐστιν; ὥστε τίς ἂν ἀπετόλμησε, τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπιχειρήσαι τοιοῦτῳ πράγματι;
- 29 Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι ὑμᾶς μὲν, οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα χρόνον προστέτακται τῶν μορίων ἐλαῶν ἐπιμελεῖσθαι, μήθ' ὡς ἐπεργαζόμενον πώποτε ζημιῶσαι μήθ' ὡς ἀφανίσαντα εἰς κίνδυνον καταστήσαι, τοῦτον δ' ὅς οὔτε γεωργῶν ἐγγὺς τυγχάνει οὔτ' ἐπιμελητῆς ἡρημένος οὔθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, ἀπογράψαι με μορίαν ἀφανίζειν.
- 30 Ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ τοὺς τοιοῦτους λόγους πιστοτέρους ἡγήσασθαι τῶν ἔργων, μηδὲ περὶ ὧν αὐτοὶ σῦνιστε, τὰ τοιαῦτ' ἀνασχέσθαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων,
- 31 ἐνθυμουμένους καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας. ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα ἢ ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμενῃ, καὶ τριηραρχῶν καὶ εἰσφορᾶς εἰσφέρων καὶ χορηγῶν καὶ τᾶλλα λειτουργῶν οὐδενὸς ἦττον πολυτελῶς τῶν πολιτῶν.
- 32 Καίτοι ταῦτα μὲν μετρίως ποιῶν ἀλλὰ μὴ προθύμως οὔτ' ἂν περὶ φυγῆς οὔτ' ἂν περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἡγωνιζόμενῃ, πλείω δ' ἂν ἐκεκτῆμην, οὐδὲν ἀδικῶν οὐδ' ἐπικίνδυνον ἐμαυτῷ καταστήσας τὸν βίον· ταῦτα δὲ πράξας, ἃ οὐτός μου κατὰ γράμματα ἐπέταξε ἐνακομῆσαι, ἐμαυτὸν δ' εἰς

κίνδυνον καθίστην. καίτοι πάντες ἂν ὁμολογήσατε δικαιο- 33
 τερων εἶναι τοῖς μεγάλοις χρῆσθαι τεκμηρίοις περὶ τῶν με-
 γάλων, καὶ πιστότερα ἡγεῖσθαι περὶ ὧν ἅπανα ἢ πόλις
 μαρτυρεῖ, μᾶλλον ἢ περὶ ὧν μόνος οὗτος κατηγορεῖ.

Ἔτι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. μάρτυ- 34
 ρας γὰρ ἔχων αὐτῷ προσῆλθον, λέγων ὅτι μοι πάντες εἰσὶν
 οἱ θεράποντες, οὕς ἐκεκλήμην ἐπειδὴ παρέλαβον τὸ χωρίον
 καὶ ἔτοιμός εἰμι, εἴ τινα βούλοιο, παραδοῦναι βασιανίζειν,
 ἡγούμενος οὕτως ἂν τὸν ἔλεγχον ἰσχυρότερον γενέσθαι τῶν
 τούτου λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. οὗτος δ' οὐκ 35
 ἤθελεν, οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. ἐμοὶ δὲ
 δοκεῖ θυμαστὸν εἶναι, εἰ περὶ αὐτῶν μὲν οἱ βασιανίζόμενοι
 κατηγοροῦσιν, εὖ εἰδότες ὅτι ἀποθανοῦνται, περὶ δὲ τῶν δε-
 σποτῶν, οἷς πεφύκασι κακονοῦσται, μᾶλλον ἂν ἔλοιτο
 ἀνέχεσθαι βασιανίζόμενοι ἢ κατειπόντες ἀπηλλάχθαι τῶν
 παρόντων κακῶν.

Καὶ μὲν δὴ, ὦ βουλή, φανερόν οἶμαι εἶναι πᾶσιν ὅτι, εἰ 36
 Νικομάχου ἐξαιτουῦντος τοὺς ἀνθρώπους μὴ παρεδίδουν, ἐδό-
 κουν ἂν ἐμαυτῷ συνειδέναι· ἐπειδὴ τοίνυν ἐμοῦ παραδιδόν-
 τος οὗτος παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε, δίκαιον καὶ περὶ τούτου
 τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἄλλως τε καὶ τοῦ κινδύνου οὐκ
 ἴσου ἀμφοτέροις ὄντος. περὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ ἔλεγον ἂ 37
 οὗτος ἐβούλετο, οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαι μοι ἐξεγένετο·
 τούτῳ δ' εἰ μὴ ὠμολόγουν, οὐδεμιᾶ ζημίᾳ ἔνοχος ἦν. ὥστε
 πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρῆν ἢ ἐμὲ παραδοῦ-
 ναι προσῆκεν. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυμίας ἀφικόμεν,
 ἡγούμενος μετ' ἐμοῦ εἶναι καὶ ἐκ βυσάνων καὶ ἐκ μαρτύρων
 καὶ ἐκ τεκμηρίων ὑμᾶς περὶ τοῦ πράγματος τάληθῆ πυθέσθαι.

Ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρῆ, ὦ βουλή, ποτέροις χρῆ πιστεύειν 38
 μᾶλλον, οἷς πολλοὶ μεμαρτυρήκασιν ἢ ᾧ μηδεὶς τετόλμηκε,
 καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι ἢ
 μετὰ τοσοῦτον κινδύνου τὸν ἐμὲ ἔργατικα φρονεῖν, καὶ

πότερον οἴεσθε αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως βογηθεῖν ἢ συκοφαν-
τοῦντα αἰτιάσασθαι;

39 Ἐγὼ μὲν εἰδέναι ὑμᾶς ἠγοῦμαι ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν πεισθεὶς τῶν ἐμῶν τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεται,
οὐχ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδείξειν, ἀλλ' ὡς ἀργύριον
παρ' ἐμοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν. Ὅσῳ γὰρ οἱ τοιοῦτοί εἰσιν
ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων, τοσοῦτῳ πάντες
αὐτοὺς φεύγουσι.

40 Ἐγὼ δέ, ὦ βουλή, οὐκ ἠξίουν ἀλλ' ἐπειδήπερ μ' ἠτιά-
σατο, παρέσχον ἐμαυτὸν ὅ,τι βούλεσθε χρῆσθαι, καὶ τοῦ-
του ἕνεκα τοῦ κινδύνου οὐδενὶ ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλλάγην,
οἱ ἐμὲ ἡδῖον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. καὶ
φανερῶς μὲν οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ αὐτῶν ἐπεχείρησε ποιῆσαι
κακὸν οὐδέν, τοιούτους δ' ἐπιπέμπουσί μοι, οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν
δικαίως πιστεύετε. Πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενόμεν, εἰ
φυγὰς ἀδίκως καταστῆσομαι, ἅπαις μὲν ὦν καὶ μόνος, ἐρή-
μου δὲ τοῦ οἴκου γενομένου, μητρὸς δὲ πάντων ἑνδεοῦς, πα-
τρίδος δὲ τοιαύτης ἐπ' αἰσχίσταις στερηθεὶς αἰτίαις, πολλὰς
μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νεναυμαχηκῶς, πολλὰς δὲ μάχας
μεμαχημένος, κόσμιον δ' ἐμαυτὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν
ὀλιγαρχίᾳ παρασχών.

42 Ἀλλὰ γάρ, ὦ βουλή, ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ' ὅ,τι δεῖ
λέγειν ἀπέδειξα δ' ὑμῖν ὡς οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ,
καὶ μάρτυρας παρεσχόμεν καὶ τεκμήρια. ἃ χρὴ μεμνημέ-
νους διαγιγνώσκειν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ ἀξιούν παρὰ
τούτου πυθέσθαι ὅτου ἕνεκα, ἐξδὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐλέγξει,
τοσοῦτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέστησεν ἀγῶνα,
43 καὶ μάρτυρα οὐδένα παρασχόμενος ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ πι-
στὸς γενέσθαι, ἐξδὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδικοῦντα ἀποδείξει,
καὶ ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας, οὓς φησι πα-
ραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἤθελεν.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸν ὑπὲρ Μαντιθέου λόγον.

Ὁ Μαντίθεος, ὅστις ἦτο ἐκ τοῦ δήμου Θεορικοῦ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἐκλήρωθη πιθανῶς τὸ ἔτος 394 π.Χ. βουλευτῆς τῆς φυλῆς του.

Ἐπρεπεν ὁμοῦ συμφώνως μὲ τοὺς Ἀθηναϊκοὺς νόμους πᾶς ἀρχὸν καὶ βουλευτῆς, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, νὰ δοκιμασθῇ, τοῦτέστιν ἀναλόγως τῆς ἀρχῆς, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανε, νὰ ἐξετασθῇ ἐνώπιον τῆς βουλῆς ἢ τοῦ δικαστηρίου ἢ καὶ ἐνώπιον καὶ τῶν δύο, ἂν ἦτο γνήσιος πολίτης, ἂν ἐξετέλεσε τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, τοὺς γονεῖς, τοὺς πολίτας καὶ τὴν πατρίδα καθήκοντα.

Ἐπομένως καὶ ὁ Μαντίθεος, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ, ἐδοκιμάσθη.

Ἄλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὴν δοκιμασίαν του προσῆλθον μερικοὶ κατήγοροι, οἱ ὁποῖοι τὸν κατηγοροῦσαν, ὅτι ἦτο ἐχθρὸς τῆς δημοκρατίας ὡς ὑπηρετήσας ὡς ἱππεὺς τοὺς τυράννους, ἀπήγγειλε τὸν παρόντα λόγον τοῦ Ἀντίου πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς κατηγορίας.

ΕΠΙΛΟΓΗ

II.

ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ
ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΟΥ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Εἰ μὴ συνήδειν, ὦ βουλή, τοῖς κατηγοροῖς βουλομένοις 1
ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλήν ἂν αὐτοῖς χά-
ριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἤγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως
διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵ-
τινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιω-
μένων καταστῆναι. Ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαυτῷ πιπεύω, 2
ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς διακείμενος,
ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, με-
μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
νον ἡγήσεσθαι.

Ἄξιῳ δέ, ὦ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἀποδείξω, 3
ὡς εὖνους εἰμὶ τοῖς καθεσθηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠνάγκα-
σμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδὲν πῶ μοι πλέον
εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνωμαι καὶ περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς
καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους τοὺς τῶν
ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖ-
σθαι χείρους εἶναι.

Πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐχ ἵππευον ἐπὶ τῶν τριάκοντα, 4
οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας. ἡμᾶς γὰρ ὁ πατήρ πρὸ τῆς
ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαι-
τησομένους ἐξέπεμψε, καὶ οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων
ἐπεδημεῦμεν οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἦλθομεν
πρὶν τοὺς ἀπὸ Φουλῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον 5
πένθ' ἡμέραις. καίτοι οὔτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον και-
ρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων,
οὔτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες, ὥστε καὶ

τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἑξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἠτίμαζον καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον.

- 6 Ἐπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστίν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ἐμολογούντων ἱππεύειν οὐκ ἔναισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσίν. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξητε παρ' αὐτῶν.
- 7 Ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὗτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις οὔτε κατάστασιν παραλαβόντα. καίτοι πᾶσι βῆδιον τοῦτο γνῶναι, ὅτι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξειαν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, αὐτοῖς ζημιουῖσθαι. ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε· ἐκ μὲν γὰρ τούτων βῆδιον ἦν ἑξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἱππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι.

- 8 Ἐτι δέ, ὦ βουλή, εἴπερ ἱππευσα, οὐκ ἂν ἦν ἑξαρνος ὡς δεινόν τι πεποιηκώς, ἀλλ' ἠξίου, ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. ὄρω δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους. ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἠγάγεσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογία, ἢ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσασθαι. Ἀνάδηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

MARTYRIA.

- 9 Περὶ μὲν τοίνυν αὐτῆς τῆς αἰτίας οὐκ οἶδ' ὅ, τι δεῖ πλείω λέγειν· δοκεῖ δέ μοι, ὦ βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν γόνων τῶν κατηγορημένων προσῆκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι. δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσα-

σθαί μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων.

Ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν, οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλει- 10
φθείσης διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς τοῦ πατρὸς καὶ τὰς τῆς
πόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα ἐπιδοὺς τριάκοντα μνᾶς
ἑκατέρω, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως ἐνειμάμην, ὥστ' ἐκεί-
νον πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῶν, καὶ πρὸς
τοὺς ἄλλους ἅπαντας οὕτως βεβίωκα, ὥστε μηδεπώποτε μοι
μηδὲ πρὸς ἓνα μηδὲν ἔγκλημα γενέσθαι.

Καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτως διήκηκα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι 11
μέγιστον ἠγεῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπεικειάς, ὅτι
τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ τὰς τοιαύτας
ἀκολασίας τυγχάνουσι τὰς διατριβὰς ποιούμενοι, πάντας αὐ-
τοὺς ὄψεσθέ μοι διαφόρους ὄντας, καὶ πλεῖστα τούτους περὶ
ἐμοῦ λογοποιοῦντας καὶ ψευδομένους. καίτοι δῆλον ὅτι, εἰ
τῶν αὐτῶν ἐπεθυμοῦμεν, οὐκ ἂν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ
ἐμοῦ. ἔτι δ' ὦ βουλή, οὐδεὶς ἂν ἀποδείξαι περὶ ἐμοῦ δύ- 12
ναιτο οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γε-
γενημένην· καίτοι ἐτέρους ὁρᾶτε πολλάκις εἰς τοιοῦτους
ἀγῶνας καθεστηκότας.

Πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς 13
τοὺς πολεμίους σκέψασθε, οἷον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει.
πρῶτον μὲν γάρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε πρὸς Βοιω-
τοὺς καὶ εἰς Ἀλιάρτον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ Ὁρθοβούλου κατειλε-
γμένος ἱππεύειν, ἐπειδὴ πάντας ἐώρων τοῖς μὲν ἱππεύουσιν
ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν νομίζοντας, τοῖς δ' ὀπλίταις κίνδυνον
ἠγούμενος, ἐτέρων ἀναθάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμά-
στων παρὰ τὸν νόμον, ἐγὼ προσελθὼν ἔφην τῷ Ὁρθοβούλῳ
ἐξαλείφαί με ἐκ τοῦ καταλόγου, ἠγούμενος αἰσχρὸν εἶναι
τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν ἄδειαν ἐμαυτῷ παρα-
σκευάσαντα στρατεύεσθαι. Καὶ μοι ἀνάβηθι, Ὁρθόβουλε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 14 Συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου, εἰδὼς αὐτῶν ἐνίους πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους, ἐφοδίω δὲ ἀποροῦντας, εἶπον ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας παρέχειν τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόρως διακειμένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. Καὶ μοι ἀνάβητε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 15 Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ βουλή, εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης καὶ πάντων προειδῶτων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἐτέρων ἀναδυομένων ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίσι· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας φυλῆς δυστυχησάσης, καὶ πλείστων ἀποθανόντων, ὕστερος ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριῶς τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις δειλιάνωνειδικότος.
- 16 Καὶ οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ ταῦτα ἐν Κόρινθῳ χωρίων ἰσχυρῶν κατειλημμένων, ὥστε τοὺς πολεμίους μὴ δύνασθαι προσιέναι, Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχωρίσαι τάξεις, αἵτινες βοηθήσουσι, φοβουμένων ἀπάντων (εἰκότως, ὦ βουλή· δεινὸν γὰρ ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἵεναι) προσελθὼν ἐγὼ τὸν ταξιάρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν.
- 17 Ὅσοι εἴ τινας ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσιν, οὐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οὐ γὰρ μόνον τὰ προσιαπτόμενα ἐποίουν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὐχ ὡς οὐ δεινὸν ἡγούμενος εἶναι Λακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε ἀδίκως εἰς κίνδυνον καθισταίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν

νομιζόμενος ἀπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. Καί μοι ἀνά-
βηθε τούτων μάρτυρες.

MARTYRES.

Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπε- 18
λείφθην πάποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα μετὰ
τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευ-
ταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρή τοὺς φιλοτίμως καὶ κο-
σμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' οὐκ εἴ τις
κομᾶ, διὰ τοῦτο μισεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα
οὔτε τοὺς ἰδιώτας οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει, ἐκ δὲ
τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τοὺς πολεμίους ἅπαντες
ὁμῆς ὠφελεῖσθε. ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὧ βουλή, οὔτε 19
φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν· πολ-
λοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως ἀμπεχόμενοι
μεγάλων κακῶν αἴτιοι γέγονασιν, ἕτεροι δὲ τῶν τοιούτων
ἀμελοῦντες πολλὰ κάγαθὰ ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι.

Ἦδη δέ τινων ἠσοθέμην, ὧ βουλή, καὶ διὰ ταῦτα ἀχθο- 20
μένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῇ δῆμῳ.
ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἑμαυτοῦ πρα-
γμάτων δημηγορῆσαι, ἔπειτα μέντοι καὶ ἑμαυτῷ δοκῶ φιλο-
τιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐν-
θυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες,
ἅμα δὲ ὑμᾶς δρῶν (τὰ γὰρ ἀληθῆ χρή λέγειν) τοὺς τοιού-
τους μόνους ἀξίους τινὸς νομίζοντας εἶναι· ὥστε δρῶν 21
ὕμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας τίς οὐκ ἂν ἐπαρθεῖη πράτ-
τειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιού-
τοις ἄχθοισθε; οὐ γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κριταὶ εἰσιν, ἀλλ'
ὁμῆς.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸν κατὰ Ἐργοκλέους ἐπίλογον.

Μετὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπεκράτει γενικὴ ἀγανάκτησις κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν, ἐπειδὴ ἀπέβησαν δεσπότηαι ἀντὶ ἐλευθερωτῶν τῶν πόλεων. Οἱ παλαιοὶ σύμμαχοί των δυσαρσηθῆντες συνεμάχησαν μετὰ τῶν ἐχθρῶν των καὶ ἀπετέλεσαν οὕτω τὴν συμμαχίαν Κορίνθου, Ἄργους, Θηβῶν καὶ Ἀθηνῶν ἐναντίον τῆς Σπάρτης τῷ 395 π.Χ., ὅτε καὶ ἤρχισεν ὁ λεγόμενος Βοιωτικὸς ἢ Κορινθιακὸς πόλεμος.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπωφεληθῆντες τοῦ πολέμου τούτου προσεπάθησαν νὰ ἀνασυγκροτήσωσι τὸ παλαιὸν των κράτος διὰ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν παλαιῶν τειχῶν καὶ ὄχρωμάτων καὶ τῆς ἀποστολῆς μετὰ στόλου τοῦ Θρασυβούλου, τοῦ καταλύσαντος τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τυράννων, εἰς διαφόρους πόλεις πρὸς σύναψιν μετ' αὐτῶν συμμαχίας καὶ φιλίας.

Μαζὶ μὲ τὸν Θρασύβουλον ἐξέπλευσαν καὶ ἄλλοι στρατηγοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἐργοκλῆς, ὁ ὁποῖος ἦτο δημοκρατικώτατος καὶ ἀπὸ τοὺς πλείον πολλὰ παθόντας ὑπὸ τῶν τυράννων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς τοῦ Θρασυβούλου ὁ δῆμος ἔκαμε ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ἐκάλει τοὺς στρατηγούς νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ δώσωσι λόγον τῶν πράξεών των, διότι κατηγορήθησαν, ὅτι διὰ πειστικῶν μέτρων ἤργυρολόγησαν πολλὰς συμμαχικὰς πόλεις.

Ὁ Ἐργοκλῆς τότε συνεβούλευσε τὸν Θρασύβουλον νὰ καταλάβῃ τὸ Βυζάντιον, νὰ ἰδιοποιηθῇ τὸν στόλον, νὰ

λάβη ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ Σεύθου, βασιλέως τοῦ Πόντου, καὶ νὰ κατατρομάξῃ οὕτω τοὺς Ἀθηναίους.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ διότι ἰδιοποιήθη ξένα χρήματα καὶ ἐγένετο ἀπὸ πένης πλούσιος, εἰσήχθη, ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, εἰς δίκην, ἣ ὁποία ἐγένετο πιθανῶς κατὰ τὸ ἔτος 388 π.Χ. ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου, ἐπειδὴ ὁ Ἐργοκλῆς ἐθεωρήθη ὡς προδότης καὶ καταχραστής δημοσίων χρημάτων.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης προσῆλθον καὶ ἄλλοι κατήγοροι, οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν λόγων των κατέδειξαν τὴν ἐνοχὴν τοῦ Ἐργοκλέους, καὶ ὁ ἀπαγγεῖλας τὸν παρόντα λόγον τοῦ Λυσίου, διὰ τοῦ ὁποίου συγκεφαλαιώνονται σχεδὸν τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν ἄλλων κατηγορῶν, ὅστις καὶ δι' αὐτὸ ἐπίλογος κατὰ Ἐργοκλέους λέγεται.

III

ΚΑΤΑ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὰ μὲν κατηγορημένα οὕτως ἐστὶ πολλὰ καὶ δεινὰ, ὧ¹
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε οὐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς
 ὑπὲρ ἑνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πολλάκις ἀποθα-
 νῶν δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. Καὶ γὰρ πόλεις
 προδεδωκῶς φαίνεται, καὶ προξένους καὶ πολίτας ὑμετέρους
 ἠδικηκῶς, καὶ ἐκ πένητος ἐκ τῶν ὑμετέρων πλούσιος γεγε-
 νημένος.

Καίτοι πῶς αὐτοῖς χρὴ συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὁράτε τὰς²
 μὲν ναῦς, ὧν ἤρχον οὗτοι, δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας
 καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγας γιγνομένας, τούτους δὲ πένητας καὶ
 ἀπόρους ἐκπλεύσαντας οὕτως ταχέως πλείστην τῶν πολιτῶν
 οὐσίαν κεκτημένους; ὑμέτερον τίνυν ἔργον ἐστίν, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι; καὶ γὰρ δὴ δει-³
 νὸν ἂν εἶη, εἰ νῦν μὲν οὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι ταῖς εἰς-
 φοραῖς συγγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν
 ἔχοιτε, ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν αἰκῶν τῶν ὑμετέρων
 μεγάλων ὄντων καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν,
 θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας.

Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ἂν ὑμᾶς ἐμολογήσαι, εἰ ὑμῖν Θρα-⁴
 σύβουλος ἐπηγγέλλετο τριήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι καὶ ταύ-
 τας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν, καὶ τοὺς μὲν κινδύ-
 νους ὑμετέρους ἔσεσθαι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων,
 καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφοράς πνευστέρους ἀποδείξειν,
 Ἐργοκλέα δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὐτοῦ πλουσιωτάτους
 τῶν πολιτῶν ποιήσειν, οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς ναῦς
 ἔχεινον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι.

Ἄλλως τε καὶ ἐπεὶ δὴ τάχιιστα ὑμεῖς ἐληρωθήσεθε τὰ χρή-⁵

ματῶ ἀπογράψαι τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα καὶ τοὺς ἄρ-
 χοντας τοὺς μετ' ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δώζοντας, Ἐρ-
 γοκλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων
 ἐπιθυμεῖτε, καὶ Θρασυβούλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλα-
 βεῖν καὶ τὰς ναῦς ἔχειν καὶ τὴν Σεύθου θυγατέρα γυναῖκα ἀγε-
 6 σθαι. «ἵνα αὐτῶν ἐκκόψῃς», ἔφη, «τὰς συκοφαντίας· ποιήσεις
 γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντας σοὶ καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς
 φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι». οὕτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 ἐπειδὴ τάχιστα ἐνέπληντο καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλ-
 7 λ' οὐκ ἐπιβουλεύοντες οὐκ ἐπιβουλεύοντες ἡγήσαντο. ἅμα γὰρ πλουτοῦσι
 καὶ ὑμᾶς μισοῦσι, καὶ οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται,
 ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξοντες, καὶ δεδιότες ὑπὲρ ὧν ὑψήρηνται
 ἔτοιμοι εἰσι καὶ χωρῖα καταλαμβάνειν καὶ ὀλιγαρχίαν καθι-
 στάναι καὶ πάντα πράττειν ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις
 κινδύνοις καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἔσεσθε· οὕτως γὰρ ἡγοῦνται
 οὐκέτι τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἀμαρτήμασι τὸν νοῦν ὑμᾶς προσ-
 ἔξειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρρωδοῦντας
 ἡσυχίαν πρὸς τούτους ἔξειν.

8 Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (οὐδὲν γὰρ
 δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν) καλῶς ἐποίησεν οὕτως τελευ-
 τήσας τὸν βίον· οὐ γὰρ ἔδει αὐτὸν οὔτε ζῆν τοιοῦτοις ἔργοις
 ἐπιβουλεύοντα, οὔθ' ὑπ' ὑμῶν ἀποθανεῖν ἤδη τι δοκοῦντα
 ὑμᾶς ἀγαθὴν πεποιηκέναι, ἀλλὰ τοιοῦτῳ τρόπῳ τῆς πόλεως
 ἀπαλλαγῆναι.

9 Ὅρῳ δ' αὐτοὺς διὰ τὴν πρῶην ἐκκλησίαν οὐκέτι φειδομέ-
 νους τῶν χρημάτων, ἀλλ' ὠνούμενους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ
 παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ παρὰ τῶν
 πρυτάνεων, καὶ λέγοντας πολλοὺς Ἀθηναίων ἀργυρίῳ δια-
 φθεῖραι. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἀξιόν ἐστιν ἀπολογήσασθαι παρὰ τού-
 του νῦν δίκην λαβοῦσι, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδειξάει ὅτι
 οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἠττήσεσθε ὥστε μὴ
 τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικούντας

Ἐνθυμεῖσθε γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ Ἐργοκλῆς 10
 μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἄρχουσι
 τοῖς ὑμετέροις ἐπιδειξέτε πότερον χρήν δίκαιους εἶναι, ἢ ὡς
 πλεῖστα τῶν ὑμετέρων ὑφελομένους τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν σω-
 τηρίαν παρασκευάζεσθαι, ὅπερ οὗτοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι 11
 εὖ εἰδέναι χρήν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ὅστις ἐν τοσαύτῃ
 ἀπορίᾳ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων ἢ πόλεις προδίδωσιν ἢ
 χρήματα κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξιῶσι, οὗτος καὶ τὰ τεῖχη
 καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ
 δημοκρατίας καθίστησιν· ὥστ' οὐκ ἀξίον ὑμῖν τῆς τούτων
 παρασκευῆς ἡττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις
 ποιῆσαι καὶ μήτε κέρδος μήτ' ἔλεον μήτ' ἄλλο μηδὲν περὶ
 πλείονος ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρίας.

Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ μὲν Ἀλι- 12
 καρνασσοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμέ-
 νων οὐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖσθαι, ἔρεῖν δὲ ὡς ἀπὸ Φυλῆς
 κατήλθε καὶ ὡς δημοτικός ἐστι καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν
 ὑμετέρων μετέσχεν. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ τὴν αὐ-
 τὴν γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλ' ὅσοι μὲν ἐλευθερίας 13
 καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες καὶ τοὺς νόμους ἰσχύειν βουλό-
 μενοι καὶ τοὺς ἀδικούντας μισοῦντες τῶν ὑμετέρων κινδύνων
 μετέσχον, οὐ πονηροὺς εἶναι πολίτας, οὐδὲ ἀδίκως τούτοις
 φημὶ ἂν εἶναι ὑπόλογον τὴν ἐκείνων φυγὴν· ὅσοι δὲ κατελ-
 θόντες ἐν δημοκρατίᾳ τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦσι, τοὺς
 δὲ ἰδίους οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλους ποιοῦσι, πολὺ
 μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι ἢ τοῖς τριάκοντα. Οἱ μὲν 14
 γὰρ ἐπὶ τοῦτ' ἐχειροτονήθησαν, ἵνα κακῶς, εἴ πῃ δύναιντο,
 ὑμᾶς ποιήσειαν· τούτοις δ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπετρέψατε, ὡς με-
 γάλην καὶ ἐλευθέραν τὴν πόλιν ποιήσωσιν· ὧν ὑμῖν οὐδὲν
 ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι ἐν τοῖς δεινοτάτοις
 κινδύνοις καθεστήκατε, ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς αὐ-

τοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε, καὶ τοὺς ὑμετέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν λυμάνεσθε.

15 Ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα σωτηρίας ἀντειληφθαι, δεινότερον ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων· καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι οὐδεμία ἐλπίς σωτηρίας ὑμῶν δυστυχῆσαι. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμένους ὑμῶν αὐτοῖς παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν ἐπιδείξαι ὡς τοὺς ἀδικούντας τιμωρεῖσθε, καὶ τοὺς ὑμετέρους ἀρχοντας βελτίους ποιήσετε.

16 Ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέναι ὅτι, ἐὰν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ αὐτῶν βουλευσέσθε, εἰ δὲ μή, χεῖροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρήσεσθε. ἔτι δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐὰν αὐτῶν ἀποψηφίσθησθε, οὐδεμία ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις καὶ τοῖς χρέμασιν οἷς ὑφῆρηνται· ὥστε τὴν μὲν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, τῆς δὲ σωτηρίας ἐκείνοις εἴσονται χάριν.

17 Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ Ἀλικαρνασσεῖς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὑπὸ τούτων ἡδικοῦμενοι, ἐὰν μὲν παρὰ τούτων τὴν μεγίστην δίκην λάβητε, νομιοῦσιν ὑπὸ τούτων μὲν ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθηκέναι· ἐὰν δὲ τούτους σώσῃτε, ἡγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογνώμονας γεγονέναι τούτων αὐτοῖς προδεδωκόσιν. ὥστ' ἄξιον τούτων ἀπάντων ἐνθυμηθέντας ἅμ' αὐτοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμετέροις ἀποδοῦναι χάριν καὶ παρὰ τῶν ἀδικούντων τὴν δίκην λαβεῖν.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἰς τὸν κατὰ τῶν σιτοπωλῶν λόγον.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀττικὴ, λόγῳ τοῦ ἐδάφους της, παρῆγε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὅπως καὶ σήμερον, ἄφθονον μὲν ἔλαιον, σῦκα, ὀπώρας, ἀλλ' ἐλάχιστον σῖτον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπήρκει διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ πληθυσμοῦ της, διὰ τοῦτο οἱ ἔμποροι τῶν σιτηρῶν μετεκόμιζον τοιοῦτον ἀπὸ τὴν Σικελίαν, Αἴγυπτον, Κύπρον, Θράκην καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὸν Πόντον.

Ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμως πολιτεία ὑπεχρέωνε τοὺς σιτεμπόρους νὰ μεταφέρουν τὸν σῖτον μόνον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς καὶ ὄχι εἰς ἄλλους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπεδίωκον οὗτοι, ὡσάκις ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐξέπιπτεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐπίσης διὰ νὰ μὴ αἰσχροκερδῶσιν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ οἱ σιτοπῶλαι, οἱ ὁποῖοι ἠγόραζον σῖτον ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους καὶ τὸν ἐπώλουν εἰς τὰ καπηλεῖά των, εἶχε λάβει τὰ ἐξῆς μέτρα.

Πρῶτον εἶχε ψηφίσει δύο νόμους, διὰ τῶν ὁποίων ἀπηγορεύετο νὰ ἀγοράζωσιν οἱ σιτοπῶλαι κατοπιν συνεννοήσεως καὶ εἰς βάρος τῶν σιτεμπόρων σῖτον περισσότερον τῶν 50 φορῶν ἢ μεδίμνων καὶ νὰ κερδίζωσι περισσότερον ἑνὸς ὀβολοῦ ἀπὸ τὴν πώλησιν ἐκάστου μεδίμνου.

Δεύτερον ἐκτὸς τῶν ἀγορανόμων, οἱ ὁποῖοι γενικῶς ἐφρόντιζον διὰ τὰ πωλούμενα εἰς τὴν ἀγοράν, κατ' ἔτος ἐξέλεγε διὰ κλήρον 10 σιτοφύλακας, πέντε διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ πέντε διὰ τὸν Πειραιᾶ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔργον νὰ παρακολουθῶσι τοὺς σιτοπῶλας, ἀροπῶλας καὶ μωλοθροὺς, ἀνηφοροῦσιν καὶ κερμένους νόμων Πολιτικῆς

Ἄλλ' ἀμφοτέρους τοὺς νόμους τούτους παρέβησαν οἱ σιτοπῶλαι τοῦ παρόντος λόγου καὶ διὰ τοῦτο κατηγγέλθησαν ἐνώπιον τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, ἡ ὁποία ἤθελε νὰ καταδικάσῃ αὐτοὺς εἰς θάνατον ἀκρίτους. Τῇ προτάσει ὅμως τοῦ κατηγοροῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ βουλευτής, ἡ βουλή παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἑλιαίαν, πρὸ τῆς ὁποίας ἐμφανισθεὶς ὁ κατήγορος ἀπήγγειλε κατὰ τῶν σιτοπωλῶν τὸν παρόντα λόγον τοῦ Λυσίου, πιθανώτατα τὸ ἔτος 386 π. χ.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ

Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὡς ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγοροῦν, καὶ λέγοντες, ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ἤγεισθε, οὐδὲν ἤττον καὶ τοὺς περὶ τούτων λόγους ποιουμένους συκοφαντεῖν νομίζετε. ἔθεν οὐκ ἠνάγκασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι. ✓

Ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις ἀπέδωσαν εἰς τὴν βουλήν περὶ αὐτῶν, οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγόν τινες τῶν ῥητόρων, ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. ἠγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐθίζεσθαι ποιεῖν τὴν βουλήν, ἀναστὰς εἶπον, ὅτι μοι δοκοῖ κρῖνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον, νομίζων, εἰ μὲν εἰσιν ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἤττον ἡμῶν γνώσεσθαι τὰ δίκαια, εἰ δὲ μὴδὲν ἀδικοῦσιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς ἀκρίτους ἀπολωλέναι. ✓

Πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα, διαβάλλειν ἐπεχείρουν με λέγοντες, ὡς ἐγὼ σωτηρίας ἕνεκα τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. πρὸς μὲν οὐκ τὴν βουλήν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ ἀπελογησάμην· τῶν γὰρ ἄλλων ἡσυχίαν ἀγόντων ἀναστὰς αὐτῶν κατηγοροῦν, καὶ πᾶσι φανερόν ἐποίησα, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἐβόηθουν. ἠρξάμην μὲν οὖν τούτων ἕνεκα, δεδιὼς τὰς αἰτίας· αἰσχροὺς δ' ἠγούμαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν, ὅ,τι ἂν βούλησθε, ψηφίσησθε. ✓

Καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβητε. εἰπέ σὺ ἐμοί, μέτοικος εἶ; — «Ναί». 5
— Μετοικεῖς δὲ πρότερον ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἢ ὡς ποιήσων, ὅ,τι ἂν βούλη; — «Ὡς πεισόμενος». —

- Ἄλλο τι οὖν ἢ ἀξιοῖς ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποιήκας παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οἷς θάνατος ἢ ζῆμία; — «Ἐγώ γε». — Ἀπόκριται δὴ μοι, εἰ ὁμολογεῖς πλείω σίτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὣν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. — «Ἐγὼ τῶν ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην».
- 6 Ἐὰν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἔστι νόμος, ὃς κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σίτον, ἐὰν οἱ ἀρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μὴ, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σίτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.
- 7 Χρῆν μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἱκανὴν εἶναι ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρίασθαι, ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς νόμους ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι· ὅμως δ' ἵνα πεισθῆτε, ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη διὰ μακροτέρων εἰπεῖν περὶ αὐτῶν.
- 8 Ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακλέσαντες τοὺς ἀρχοντας ἠρωτῶμεν. καὶ οἱ μὲν τέσσαρες οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τοῦ πράγματος, Ἄνυτος δ' ἔλεγεν, ὡς τοῦ προτέρου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ἦν ὁ σίτος, τούτων ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων συμβουλεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονικοῦσιν, ἡγούμενος συμφέρειν ὑμῖν τὰς παρὰ τούτων ὠνουμένους ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι· δεῖν γὰρ αὐτοὺς ὀβολῶ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον. ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτούς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντιωνεῖσθαι συνεβούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι.
- 9

MARTYRIA.

Καὶ οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε τοὺς λόγους, οὗτοι δὲ τῆτες συνωνούμενοι φαίνονται.

10 Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὅτι ἐκ παλαιῆς ἀρχόντων κελευσθέντες

συνεπρίκνυτο τὸν σῖτον, ἀκηκόατε· ἡγοῦμαι δέ, ἐν ὧς μάλισ-
τα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοὺς ἀπο-
λογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν· περὶ γὰρ ὧν εἶπε
νόμοι διαρρήδην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρὴ διδόναι δίκην καὶ
τοὺς μὴ πειθόμενους καὶ τοὺς κελεύοντας τούτοις τάναντία
πράττειν;

Ἄλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οἶμαι αὐτοὺς ἐπὶ μὲν 11
τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἕως δ' ἐροῦσιν, ὡσπερ
καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνειωνοῦντο τὸν
σῖτον, ἔν' ὧς ἀξιότατον ἡμῖν πωλοῖεν. μέγιστον δ' ὑμῖν ἐρῶ
καὶ περιφανέστατον τεκμήριον, ὅτι ψεύδονται. ἔχρην γὰρ 12
αὐτοὺς, εἴπερ ὑμῶν ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα, φθίνεσθαι τῆς
αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας, ἕως ὃ συνειωνημέ-
νος αὐτοὺς ἐπέλιπε· νῦν δ' ἐνίστοε τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπώ-
λουν δραχμῇ τιμιώτερον, ὡσπερ κατὰ μέδιμνον συνωνοῦμε-
νοι. καὶ τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέχομαι.

M A R T Y P E Σ

Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ, ὅταν μὲν εἰσφορὰν εἰσενεγ- 13
κεῖν δέγῃ, ἦν πάντες εἴσεσθαι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ
πενίαν προσφασίζονται, ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἡ ζημία καὶ
λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ
παρανομῆσαι· καίτοι πάντες ἐπίστασθε, ὅτι τούτοις ἥκιστα
προσῆκει τοιοῦτους ποιεῖσθαι λόγους. τάναντία γὰρ αὐτοῖς
καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρει· τότε γὰρ πλείστα κερδαίνουσιν,
ὅταν κακοῦ τινος ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει τίμιον τὸν σῖτον
παλώσιν.

Οὕτω δ' ἄξιμοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας ὁρῶσιν, 11
ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' αὐτοὶ
λογοποιοῦσιν, ἢ τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ ἢ
ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπλεούσας συνειληφθαι, ἢ τὰ ἐμπόρια
κεκλήρθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορρηθῆσεσθαι· καὶ εἰς 15
τοῦτ' ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥστ' ἐν τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν

ὑμῖν, ὡσπερ οἱ πολέμιοι. ὅταν γὰρ μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάζουσιν οὗτοι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν, ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶμεν, ἐὰν ὀπισθοτινοσοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλωμεν· ὥστ' ἐνίοτε εἰρήνης εὐσεῖς ὑπὸ τούτων πολιορκούμεθα.

- 16 Οὕτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τούτων πανουργίας καὶ κακονοίας ἢ πόλις ἔγνωκεν, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἀπασί τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας ἀποκληροῦτε· καὶ πολλὰ κίς ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἷοί τ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατήσαι. καίτοι τί χρεὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ἐπότε καὶ τοὺς οὐ δυναμένους φυλάττειν ἀποκτείνετε;

- 17 Ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρεὴ, ὅτι ἀδύνατον ὑμῖν ἐστὶν ἀποψηφίσασθαι. εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ἐμπόροις συνίστασθαι, δόξεθ' ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλῃν τινὰ ἀπολογίαὶν ἐποιούοντο, οὐδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτιμᾶν· ἐφ' ὑμῖν γὰρ ὀπισθεροῖς βούλεσθε πιστεύειν· νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαίτε ποιεῖν, εἰ τοὺς ὁμολογούντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε;

- 18 Ἀναμνήσθητε δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, ἀμφισβητούντων καὶ μάρτυρας παρεχομένων, θάνατον κατέγνωτε, πιστοτέρους ἢ ἡγησάμενοι τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους. καίτοι πῶς ἂν οὐ θαυμαστὸν εἴη, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἀμαρτημάτων δικάζοντες μᾶλλον ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνούμενων δίκην λαμβάνειν;

- 19 Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ἠγούμαι φανερόν εἶναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πεύσσονται, ἢν τινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε, ἠγούμενοι, ἂν μὲν θάνατον τούτων καταγνώτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς λοιπούς· ἂν δ' ἀζημίους ἀφήτε, πολλὴν ἄδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθαι

ποιεῖν, ὅ,τι ἂν βούλωνται. ✓ Χρῆ δέ, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ 20
μόνον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ
καὶ παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· οὕτω γὰρ
ἔσσονται μόγις ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δέ, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς
τέχνης πλείστοι περὶ τοῦ σώματός εἰσιν ἠγωνισμένοι· καὶ
οὕτω μεγάλα ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦνται, ὥστε μᾶλλον αἰροῦν-
εσθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. ✓

Καὶ μὲν δὴ οὐδ' ἐὰν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἱκετεύωσι, 21
δικαίως ἂν αὐτοὺς ἐλεήσαιτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε
πολιτῶν, οἳ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς
ἐμπόρους, ἐφ' οὓς οὗτοι συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε καὶ
προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρὰ τούτων λαμβάνοντες. εἰ
δὲ μή, τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὴν πύθωνται,
ὅτι τῶν καπῆλων, οἳ τοῖς εἰσπλέουσιν ὠμολόγησαν ἐπιβου-
λεύειν, ἀπεψηφίσασθε;

Οὐκ οἶδα, ὅ,τι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων 22
τῶν ἀδικούντων, ὅτου δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγορῶν
πυθέσθαι, τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπίστασθε. ἐὰν
οὖν τούτων καταψηφίσθησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε καὶ ἀξιώ-
τερον τὸν σῆτον ὠνήσεσθε· εἰ δὲ μή, τιμιώτερον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γ' ΛΥΣΙΑΣ (ΒΙΟΣ - ΛΟΓΟΙ)

Δ' ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΥΤΟΝΟΜΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΛΥΣΙΑΣ

α') Βίος τοῦ Λυσίου.

Ὁ Λυσίας ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 445 π. Χ. Ὁ πατήρ του ὠνομάζετο Κέφαλος καὶ κατήγετο ἀπὸ τὰς Συρακούσας, ἀλλ' ἔζη ὡς μέτοικος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔνθα εἶχεν ἐργοστάσιον ἀσπίδων. Εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν ὁ Λυσίας μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Πολεμάρχου καὶ Εὐθυδήμου μετέβη εἰς Θουρίους, ἀποικίαν τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν κάτω Ἰταλίαν, ἔνθα ἐδιδάχθη τὴν ῥητορικὴν ὑπὸ τοῦ Τεισίου. Μετὰ 18ετῆ διαμονὴν ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας, ἔνθα ἔζη μετὰ τῶν ἀδελφῶν του μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς ἀρχῆς τῶν τριάκοντα τυράννων, ὅποτε λόγῳ τῶν δημοκρατικῶν του φρονημάτων συνελήφθη αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του Πολέμαρχος· καὶ αὐτὸς μὲν κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ εἰς Μέγαρα, ὁ Πολέμαρχος ὅμως ἐθανατώθη, μέγα δὲ μέρος τῆς περιουσίας των ἐδημεύθη.

Ἐκεῖ διαμένων εἰργάσθη μετὰ ζήλου πρὸς ἀνάτροπὴν τῶν τυράννων βοηθήσας τὸν Θρασύβουλον μὲ χρήματα, μὲ ὅπλα καὶ μὲ μισθοφορικὸν στρατόν. Ἐνεκα τούτου μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ἀρχῆς τῶν τριάκοντα καὶ τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς δημοκρατίας ὁ Θρασύβουλος προέτεινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου νὰ δοθῆ εἰς τὸν Λυσίαν τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου. Δὲν τοῦ ἐδόθη ὅμως λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως τοῦ ἀντιπάλου του Ἀρχίνου, ἀλλὰ τοῦ ἐπετράπη νὰ ζῆ εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς ἰσοτελής, δηλαδή ὡς μέτοικος προνομιούχος, χωρὶς νὰ πληρώνη

τὸν φόρον τοῦ μετοικίου καὶ χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκη προστάτου εἰς τὰ διάφορα δικαστήρια.

Ὁ Λυσίας εὐθύς ὡς ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας τῷ 403 π. Χ. ἐμήνυσε τὸν φονέα τοῦ ἀδελφοῦ του Ἐρατοσθένη καὶ ἀπήγγειλεν ὁ ἴδιος εἰς τὸ δικαστήριον τὸν κατὰ τοῦ Ἐρατοσθένους λόγον.

Αἱ περιπέτειαι ὅμως τῆς ζωῆς του, δηλαδή ἡ φυγή του εἰς τὰ Μέγαρα, ὁ φόνος τοῦ ἀδελφοῦ του, ἡ διαρπαγή τῆς πατρικῆς του περιουσίας, αἱ μεγάλοι δαπάναι διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῶν τυράννων κλπ. τὸν κατέστησαν πτωχὸν καὶ τὸν ἠνάγκασαν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ῥητορικὴν τέχνην ὡς πόρον ζωῆς.

Ἐξήσκησε δὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ *λογογράφου*, δηλαδή ἔγραφε λόγους ἐπὶ παραγγελία ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστου.

Οὕτως ἔντος ὀλίγου ἀπέβη περιζήτητος καὶ περιφανῆς μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, τὸ ὁποῖον πιθανῶς συνέπεσε μὲ τὸ ἔτος 371 π. Χ.

β') Λόγοι τοῦ Λυσίου.

Ὁ Λυσίας ἔγραψε παρὰ πολλοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ὑπελογίσθησαν εἰς 235. Εἰς ἡμᾶς ὅμως περιεσώθησαν μόνον περὶ τοὺς 34 καὶ ἀποσπάσματα μερικῶν ἄλλων. Ἐκ τῶν διασωθέντων οἱ περισσότεροι εἶναι *δικανικοί*, ὀλίγοι δὲ *ἐπιδεικτικοί* καὶ *συμβουλευτικοί* καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ Λυσίας θεωρεῖται ὡς ὁ κατ' ἔξοχὴν *δικανικός ῥήτωρ*. Οἱ λόγοι του θεωροῦνται ὑποδείγματα ῥητορικῶν λόγων.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A.

ἀγαπητῶς = 1) εὐχαρίστως — 2) μόλις καὶ μετὰ βίας. (Μαντ. 16).

ἀγαπῶ(-άω) = 1) ἀγαπῶ — 2) εἶμαι εὐχαριστημένος. (Σιτ. 15).

Ἀγησίλαος, ὁ = υἱὸς τοῦ Ἀρχιδάμου, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

Ἐνίκησε τοὺς Θηβαίους καὶ Ἀθηναίους εἰς τὴν ἐν Κορωνεῖα μάχην τῷ 394 π. Χ.

ἀγορανόμος, ὁ = ἄρχων τῆς ἀγορᾶς.

Τοιοῦτοι ἦσαν δέκα, πέντε ἐν Ἀθήναις καὶ πέντε ἐν Πειραιεῖ. Ἐφρόντιζον ὥστε τὰ πωλούμενα καὶ ἀγοραζόμενα εἰς τὴν ἀγορὰν νὰ εἶναι καθαρὰ, καλὰ καὶ εὐθηνά.

Ἐλυον τὰς διαφορὰς τῶν φιλονικούντων κατὰ τὰς ἀγοραπωλησίας καὶ ἐτιμῶρουν πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀγορανομικῶν νόμων.

ἄγω (-ἦγον, ἄξω, ἦγαγον, ἦχα, ἦχην) = φέρω, ὀδηγῶ, περνῶ τὸν καιρὸν· *ἦσυχίαν ἄγω* = ἦσυχάζω. (Σιτ. 3), - (Σηκ. 1):

ἄγομαι γυναῖκα = νυμφεύομαι. (Ἐργ. 5).

ἄγων, ὁ = δίκη. (Μαντ. 9).

ἀγωνίζομαι = 1) κάμνω ἀγῶνα — 2) διεξάγω δικαστικὸν ἀγῶνα. (Σηκ. 3).

ἄδεια, ἡ = ἀσφάλεια.

ἀ-δοκίμαστος, ον = ἀνεξέταστος. (Μαντ. 13)· *ἐτέρων ἀναβάντων*

ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον...

Ἐπιῆρχε νόμος, καθ' ὃν οἱ ἵππεῖς ἐδοκιμάζοντο, ἂν ἦσαν ὑγιεῖς κατὰ τὰ σώματα καὶ ἂν ἐγνώριζον νὰ ἱππεύωσι.

ἀ-ερκτος, ον (ἐκ τοῦ ἀ-εἶργω = ἐμποδίζω τὴν εἴσοδον εἰς τι· ἐγκλείω τι ἐντός). = ὁ μὴ κεκλεισμένος, ἀφρακτος.

ἀ-ζήμιος, ον = ἀτιμώρητος.

ἀ-ηδῶς = δυσμενῶς, δυσαρέστως.

ἀθλιος, α, ον = δυστιχής.

αἰροῦμαι (-έομαι) (-ἦροῦμην (-εόμην), αἰρήσομαι, εἰλόμην, αἰρεθήσομαι, ἦρέθην, ἦρημαι, ἦρήμην) = 1) (Παθητ.) ἐλέγγομαι. (Σηκ. 29) — 2) (Μέσ.) προτιμῶ. (Σηκ. 35) — (Σιτ. 20).

αἰσθάνομαι = ἀντιλαμβάνομαι, παρατηρῶ,

αἰσχρός, ἄ, ὄν = ἀτιμωτικός.

αἰτία, ἡ = 1) κατηγορία. (Μαντ. 9), - (Σηκ. 1)—2) διαβολή.

(Σιτ. 4) *αἰτίαν ἔχω* = κατηγοροῦμαι.

αἰτιῶμαι(-άομαι) = θεωρῶ τινὰ αἴτιον, κατηγορῶ.

ἀ-κληρωτὶ = ἄνευ κλήρου. (Μαντ. 17) *ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν...* Εἰς τὰς ἐπικινδύνους πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ὠρίζοντο διὰ κλήρου αἱ φυλαί, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐλάμβανον μέρος.

ἀκριβής, ἐς = 1) προσεκτικός.—2) οἰκονόμος. (Σηκ. 12).

ἄ-κριτος, ὄν = ἀδίκαστος.

Ἄλιαρος, ἡ = πόλις τῆς Βοιωτίας παρὰ τὴν Κωπαίδα.

Ἄλικαρνασσός, ἡ = πόλις τῆς Καρίας ἔχουσα ὄχυράν ἀκρόπολιν καὶ εὐρύχωρον λιμένα. Ταύτην προσέδωκεν ὁ Ἑργολῆς.

Ἄλκίας, ὁ = υἱὸς τοῦ Ἀντισθένης, ἀπελεύθερος.

ἀλλότριος, α, ὄν = ξένος.

ἀ-λογίστως = παραλόγως, χωρὶς σκέψιν, ἀπερισκέπτως.

ἄμα μὲν—ἄμα δὲ = ἀφ' ἑνὸς μὲν,—ἀφ' ἑτέρου δέ.

ἀ-μελῶ (-έω) = εἶμαι ἀμελής, ἀδιαφορῶ, περιφρονῶ.

ἀμπέχομαι = ἐνδύομαι.

ἀμφοτέρωθεν = καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

ἀνα-βαίνω = 1) ἀνέρχομαι ἐπάνω—2) ἀνέρχομαι ἐπὶ τοῦ βήματος. (Μαντ. 8) *ἀνάβηθι δέ μοι*. Οἱ μάρτυρες ἀνέρχοντο εἰς μίαν ἔδραν, ἡ ὁποία ἔκειτο πλησίον τοῦ βήματος τοῦ ῥήτορος.

ἀνάβηθι = ἰδὲ ἀναβαίνω.

ἀνα-δύομαι (-ἀνεδυόμην, ἀναδύσομαι, ἀνέδυν) = 1) βγαίνω ἀπὸ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἔξω—2) ἀποσύρομαι, ἀποφεύγω—3) ἀνατέλλω—4) δυσκολεύομαι.

ἀναλίσκομαι = (παθ. τοῦ ἀναλίσκω = ἔξοδεύω) = ἔξοδεύομαι.

ἀνα-πράττω = παίρνω ὀπίσω, εἰσπράττω.

ἀν-αρπάζω = ἀρπάζω τι αἰφνιδίως.

ἀνα-τίθεμαι = φορτώνω.

ἀνα-χωρῶ(-έω) = ὑποχωρῶ.

ἀντι-βολῶ (-έω), ἠντεβόλουν (-εον), ἀντιβολήσω, ἠντεβόλησα) = παρακαλῶ.

ἀντί-δικος, ὄν = ἀντίζηλος, ἔχθρος.

Ἀντικλῆς, ὁ = Ἀθηναῖός τις πολίτης.

ἀντι-λαμβάνομαι = πιάνω σφικτά, κρατῶ· ἀντιλαμβάνομαι
σωτηρίας = σώζομαι. (Ἔργ. 15).

ἀντ-ωνοῦμαι(-έομαι) = πλειοδοτῶ.

ἄξιος, α, ον = φθηνός.

ἄξιῶ(-όω) = ἀπαιτῶ.

ἀπ-αγορεύομαι (= ἀπηγορευόμην, ἀπαγορεύσομαι, ἀπηγορευσί-
μην, ἀπορορηθήσομαι, ἀπερορήθην, ἀπειρήμαι-ἀπειρήμην)
= ἀκυροῦμαι.

ἀπ-άγω = φέρω τι μακράν, ἀπομακρύνω.

ἄ-παις = ὁ μὴ ἔχων τέκνα, ἄτεκνος.

ἀπ-αλλάττομαι = ἀπομακρύνομαι, ἐλευθερώνομαι.

ἀπ-ελέγχω = ἐξελέγχω, ἀποδεικνύω τι ψευδές.

ἀπ-ελευθέρως, ὁ = δοῦλος ἀποκτήσας τὴν ἐλευθερίαν του. Οὕ-
τως ὠνομάζοντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, ὅσοι δοῦλοι λόγῳ
μεγάλων ὑπηρεσιῶν πρὸς τοὺς κυρίους των ἠλευθεροῦντο.

ἀπ-ενεγκεῖν = ἰδὲ ἀποφέρω.

ἀπο-βαίνω = γίνομαι, πραγματοποιοῦμαι (Ἔργ. 14).

ἀπο-γιγνώσκω = ἀθρώνω. (Σιτ. 17).

ἀπο-γράφω = 1) καταγράφω, σημειώνω εἰς κατάστιχον —2)
μηνύω, καταγγέλλω. (Σηκ. 29). ἀπο-γράφομαι = 1) κα-
ταγράφομαι, σημειώνομαι —2) καταγγέλλομαι. (Σηκ. 2).

ἀπο-δημῶ(-έω) = εὐρίσκομαι μακράν τῆς πατρίδος.

ἀπο-διδράσκω, (μέλλ. ἀποδράσσομαι, ἀόρ. ἀπέδραν) = 1) δρα-
πετεύω —2) ἀποφεύγω. (Μαντ. 17).

ἀπο-δίδωμι = 1) δίδω ὀπίσω 2) ἐπιτρέπω, ἀναθέτω. (Σιτ. 2).

ἀπο-κληρῶ(-όω) = ἐκλέγω διὰ κλήρου.

ἀπο-λείπομαι = μένω ὀπίσω.

Ἀπολλόδωρος, ὁ = Μεγαρεύς τις.

ἀπ-όλλυμι (—ἀπώλλυν, ἀπολῶ, ἀπώλεσα, ἀπολώλεκα, ἀπω-
λωλέκειν) = ἀφανίζω, καταστρέφω· ἀπ-όλλυμαι (—ἀπωλ-
λύμην, ἀπωλοῦμαι, ἀπωλόμην ἀπόλωλα, ἀπολώλειν) =
ἀφανίζομαι, καταστρέφομαι.

ἀπο-λύω = ἐλευθερώνω, ἀπαλλάττω.

ἀπο-μισθῶ(-όω) = ἐνοικιάζω.

ἀ-πορία, ἡ = 1) ἔλλειψις. (Ἔργ. 2) —2) δυσκολία (Ἔργ. 11).

ἄ-πορος, ον = ἄνευ πόρου, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος, δύσκολος.

τοὺς κυρίους των δι' ἀδικήματα, τὰ ὅποια ἀφεώρων τὴν πολιτείαν, ἤλευθεροῦντο.

δεῦρο = (ἐπὶ κινήσεως) ἐδῶ.

δημεύομαι = περιέροχομαι εἰς τὸν δῆμον, γίνομαι δημόσιος.

δημ-ηγορῶ(-έω) = ὁμιλῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου, ὁμιλῶ δημοσίως.

Δημήτριος, ὁ = ἸΑθηναῖός τις.

δῆμος, ὁ = 1) ἐκκλησία. (Μαντ. 20)—2) δημοκρατικὸν πολίτευμα, δημοκρατία. (Μαντ. 5).

δημότης, ὁ = πολίτης ἀνήκων εἰς ἓνα δῆμον τῶν ἸΑθηναίων. (Μαντ. 14) **συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν.** Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν πολιτῶν τοῦ δήμου Θορικοῦ εἰς ὃν ἀνήκε καὶ ὁ Μαντίθεος.

δημοτικός, ἡ, ὄν = δημοκρατικός.

δια-βάλλομαι = συκοφαντοῦμαι.

δια-γιγνώσκω = κρίνω, ἀποφασίζω.

δαιτῶμαι(-άομαι) (ἐδιητώμην(-αόμην) δαιτήσομαι, ἐδιητησάμην, δεδιήτημαι, ἐδεδιητήμην) = ζῶ, περῶ τὴν ζωὴν.

δι-αλλάττομαι = φιλιώνομαι, συμβιβάζομαι.

δια-λέγομαι = συζητῶ.

δια-πράττομαι = ἐνεργῶ, κατορθώνω.

δι-αρπάζομαι = λεηλατοῦμαι.

δια-ρρήδην = ῥητῶς, σαφῶς.

δια-τριβή, ἡ = ἐνασχόλησις· **διατριβάς ποιοῦμαι** = ἐνασχολοῦμαι. (Μαντ, 11).

δια-φθείρω (-διέφθειρον, διαφθερῶ, διέφθειρα, διέφθαρα διαφθάρκειν) = καταστρέφω ὅλως διόλου, ἀφανίζω· **δια-φθείρω ἀργυρίῳ** = δωροδοκῶ. (Ἐργ. 9)· **δια-φθείρομαι** = ἀφανίζομαι, καταστρέφομαι.

διά-φορος, ον = ἐχθρός.

δίκη, ἡ = διαδικασία, δίκη ἰδιωτικὴ· **δίκην δίδωμι** = τιμωροῦμαι. (Σιτ. 10) - (Σηκ. 16) **δίκην λαμβάνω** = τιμωρῶ. (Σιτ. 16) - (Σηκ. 7)

δοκιμασία, ἡ = δοκιμή, ἐξέτασις πρὸς ἀπόκτησιν ἀξιώματος. Τοιαύτην δοκιμασίαν ὑφίσταντο 1) οἱ ἐννέα ἄρχοντες εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸ δικαστήριον 2) οἱ κληρούμενοι βουλευταὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ 3) οἱ ἄρχοντες εἰς τὸ δικαστήριον. Κατὰ τὴν δοκιμασίαν εἶχε τὸ δικαίωμα πᾶς πολί-

της νὰ κατηγορήσῃ τὸν μέλλοντα νὰ λάβῃ ἔν ἀξίωμα.
Ὁ κατηγορηθεὶς ἔπρεπε νὰ ἀπολογηθῆ καὶ ἂν ἀπεδει-
κνύετο ἀθῶος, ἐλάμβανε τὸ ἀξίωμα (ἐπεδοκιμάζετο), ἂν
ὄχι, τὸ ἐστερεῖτο (ἀπεδοκιμάζετο).

δοκιμάζω = ἐγκρίνω.

δοκῶ(-έω) = 1) **μετβ.** = νομίζω, ἀποφασίζω—2) **ἀμετβ.** α)

Προσωπικόν: δοκῶ τινι+ἀπρμφ.=φαίνομαι, νομίζο-
μαι ὅτι...β) **ἀπρόσωπον:** 1) δοκεῖ μοι+ἀπρμφ.=φαίνε-
ται εἰς ἐμὲ ὀρθόν, εὐλογον νά...—2) δοκεῖ μοι +ἀπρμφ.
=φαίνεται εἰς ἐμὲ ὅτι...

δόξα, ἡ = 1) ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐγὼ περὶ τῶν ἄλλων
(ἐκ τοῦ δοκεῖ μοι)—2) ἡ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ
ἄλλοι περὶ ἐμοῦ (ἐκ τοῦ δοκῶ τινι). δοξασία, φήμη.

δραχμή, ἡ = δραχμή. νόμισμα ἴσον μὲ ἕξ ὀβολοὺς ἀττικοῦς.

δωρο-δοκῶ(-έω) = δέχομαι δῶρα, διαφθείρομαι μὲ δῶρα,
δεκάζομαι.

E.

ἐγγύς = πλησίον.

ἐγκλημα = αἰτία παραπόνου.

ἐγω-γε = (ἐγὼ) μάλιστα, βεβαίως.

ἐθίζομαι = συνηθίζω.

εἰδέναι. ἰδὲ οἶδα.

εἰκῆ = χωρὶς σκοπόν, τυχαίως.

εἰκός, τὸ = εὐλογον, δίκαιον, φυσικόν, πιθανόν.

εἶμι (-ῆα καὶ ἦειν, εἶμι, ἦλθον, ἐλήλυθα, ἐληλύθειν) = πορεύο-
μαι, ἔρχομαι.

εἰρημένα. ἰδὲ λέγω.

εἰσ-αγγελία, ἡ = καταγγελία διὰ μεγάλα ἐγκλήματα (προδο-
σίαν κ.λ.π.)

εἰσ-ενεγκεῖν. ἰδὲ εἰσφέρω.

εἴσονται. ἰδὲ οἶδα.

εἰσ-φέρω (-εἰσέφερον, εἰσοίσω, εἰσήνεγκα, εἰσενήνοχα, εἰσενηνό-
χειν) = συνεισφέρω.

εἰσ-φορά, ἡ = 1) συνεισφορὰ—2) φόρος ἑκτακτος ἐπιβαλλόμε-
νος ἐν καιρῷ πολέμου διὰ πολεμικὰς παρασκευάς.

ἐκότερος, α, ον = καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τούτων δύο χωριστά.

ἐκ-δίδωμι = 1) δίδω ἔξω—2) ὑπανδρεύω. (Μαντ. 10).

ἐκ-κόπτω = ἀποκόπτω, ἔξαλείφω. ξερριζώνων· **ἐκ-κόπτομαι** = ἀποκόπτομαι.

ἐκ-μισθῶ(-όω) = δίδω ἐπὶ μισθῶ, ἐνοικιάζω τι ἐπὶ μισθῶ.

ἐκ-τέμνω = κόπτω ἐντελῶς.

ἐλάα, ἦ = ἐλαιόδενδρον, ἐλήά. Ἡτο δένδρον ἱερὸν τῆς Ἀθηνῶν, ἣ ὁποία πρώτη τὸ ἐφύτευσεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, ὡς ἐπιστεύετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.

ἐλεγχος, ὁ = 1) κρίσις· **εἰς ἐλεγχον καθίσταμαι** = ἐξελέγχομαι, δίδω λόγον. (Μαντ. 1)—2) ἀπόδειξις. (Μαντ. 6).

ἐλεος, ὁ = ἐλεημοσύνη, εὐσπλαγχνία.

ἐλεύσεσθαι. ἰδὲ ἔρχομαι.

ἐμ-πίπλημι (ἐνεπίπλην, ἐμπλήσω, ἐνέπλησα, ἐμπέπληκα, ἐνεπέπληκειν) = γεμίζω τι· **ἐμ-πίπλαμαι** = πληροῦμαι.

ἐμ-ποδῶν = ἐμπόδιον.

ἐμπόριον, τὸ = ἐμπορικὸς λιμὴν.

ἐν-δεής, ἐς = ἐστερημένος, πτωχός.

ἐνδεκα = ἔνδεκα (δημόσιοι ὑπάλληλοι). (Σιτ. 2)· **ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρῆ τοῖς ἐνδεκα παραδοῦναι**.

Οὗτοι ἐφροντίζον διὰ τούτων εἰς τὸ δεσμοτήριον κεκλεισμένους καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων σωματικῶν ποινῶν.

ἐν-εἰμι = εἶμαι ἐντός, εὐρίσκομαι μέσα.

ἐν-επέπληντο. ἰδὲ ἐμπίπλαμαι.

ἐνθάδε = ἐδῶ.

ἐν-θυμοῦμαι(-έομαι) = βάζω κατὰ νοῦν, συλλογίζομαι, σκέπτομαι.

ἐνιαυτός, ὁ = ἔτος, χρόνος.

ἐνιοι, αι, α (ἀντ. ἀορ.) = μερικοί.

ἔχω = 1) ἔχω—2) δύναμις. (Σιτ. 9) - (Σηκ. 14).

ἔξαιτῶ(-έω) = ζητῶ νὰ μοὶ δοθῇ.

ἔξ-αλείφομαι = διαγράφω τὸ ὄνομά μου.

ἔξ-αμαρτάνω = κάμνω ἁμαρτήματα, σφάλματα.

ἔξαρονος, ον = ὁ ἀρνούμενος ἐντελῶς· **ἔξαρονός εἰμι** = ἀρνοῦμαι. (Μαντ. 8).

ἔξι-εστι (-ἔξιῃν, ἔξιέσται) = εἶναι ἐπιτετραμμένον, ἐπιτρέπεται, εἶναι δυνατόν, ἡμπορεῖ.

ἔξι-ήκω = ἔχω ἔξέλθει, ἔχω περάσει.

ἔξι-οδος, ἡ = ἐκστρατεία.

ἔξι-ορύττω = ἐκρίζωνω.

ἐπ-αγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

ἐπ-άγω = ὀδηγῶ.

ἐπ-αίρομαι = παρακινουῖμαι.

ἐπ-αίτιος, α. ον = αίτιος κακοῦ, πρόξενος ἀμηχανίας. (Σηκ. 39).

ἐπ-αρθείη, ἰδὲ ἐπαίρομαι.

ἐπειδάν = ὅταν.

ἐπειδή = 1) ὅτι—2) ἐπειδή.

ἐπ-εργάζομαι = ἐργάζομαι ἐπεκτείνων τὴν ἐργασίαν μου. (Σηκ. 24).

ἐπ-βουλεύω = σκέπτομαι νὰ κάμω κακόν τι, νὰ βλάψω (τινά).

ἐπ-γνώμων, ὁ = ὁ γνωρίζων μὲ ἀκριβείαν, ἔμπειρος ἐπιθεωρητής. **ἐπιγνώμονας δὲ πέμποντας...** (Σηκ, 25). Οὕτω ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων οἱ ἐπιθεωροῦντες καὶ κρίνοντες τὸ ἔργον τῶν ἐπιμελητῶν (βλ. λ. ἐπιμελητής).

ἐπ-δημῶ(-έω) = εὐρίσκομαι εἰς τὴν πατρίδα.

ἐπ-δίδωμι = δίδω προῖκα. (Μαντ. 10) **δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα ἐπιδοῦς ἑκατέρᾳ...**

ἐπ-εἰκεια,, ἡ = καλὴ συμπεριφορὰ.

ἐπ-κρατῶ (-έω) = ὑπερισχύω.

ἐπ-λείπω = ἐκλείπω, τελειώνω.

ἐπ-μελητής, ὁ = ὁ ἔχων φροντίδα διὰ κάτι, ἐπιστάτης, ἐπιτηρητής.

Οὕτω ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οἱ διάφοροι δηδόσοι ὑπάλληλοι, οἱ ὅποιοι ἀνελάμβανον τὴν ἐπιτήρησιν διαφόρων ἔργων καὶ ὑπηρεσιῶν. Τοιοῦτοι ἦσαν τῶν δημοσίων εἰσπράξεων, τῶν ἱερῶν ἐλαιῶν, μοριῶν, τῶν ἱερῶν (τόπων), τῶν πλοίων, τοῦ ἔμπορίου κ.λ.π.

ἐπ-μελοῦμαι (-έομαι) = φροντίζω, καταγίνομαι.

ἐπ-πέμπω = στέλλω κατὰ τινος.

ἐπίσταμαι (-ἠπιστάμην, ἐπιστήσομαι, ἠπιστήθην) = γνωρίζω καλῶς.

ἐπιτήδευμα, τὸ = ἐνασχόλησις, συνήθεια, ἔθιμον.

ἐπ-τιμῶ = τιμῶ, τιμῶμαι

ἦκω, (·ἦκον, ἦξω, σπάνιον :ἦξα) = ἔχω ἔλθει, ἔχω καταντήσει.
ἦττον (ἐπίρρο.) ἰδὲ μικρός.
ἦττώμαι (-άομαι) = εἶμαι (ἦττων) κατώτερός τινος, νικῶμαι.

Θ.

θανμάζω = ἀπορῶ.

θεράπων, ὁ = ὑπηρέτης.

Θρασύβουλος, ὁ = Ἀθηναῖος στρατηγὸς διακριθεὶς κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον. Ἐπειδὴ ἦτο δημοκρατικὸς ἐξωρίσθη ἀπὸ τοὺς τριάκοντα τυράννους καὶ κατέφυγεν εἰς τὰς Θήβας. Ἐκεῖ διωργάνωσεν ἐθελοντικὸν στρατὸν καὶ πολεμήσας τοὺς τυράννους ἀπεκατέστησε τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα τῷ 403 π.χ. Μετὰ ταῦτα διέπρεψεν εἰς τὸν Βοιωτικὸν καὶ Κορινθιακὸν κατὰ τῆς Σπάρτης πόλεμον καὶ τῷ 391 π.Χ. ὡς ἀρχηγὸς τοῦ στόλου ἔκαμε πολλὰς πόλεις παρὰ τὸν Βόσπορον καὶ Ἑλλήσποντον συμμάχους τῶν Ἀθηναίων. Ἀπέθανε φονευθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀσπενδίων, ἐπειδὴ οἱ στρατιῶταί του ἐλαφυραγῶγουν τὴν χώραν των.

I.

ἴδιος, α, ον=1) ἰδικός.—2) ξεχωριστός.—3) ἰδιωτικός.

ἱκανός, ἦ, ὄν = ἀρκετός.

ἱππ-αρχος, ὁ = ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ. Τοιοῦτοι ἦσαν δύο.

Ἐπὶ τὰς διαταγὰς των εἶχον τοὺς δέκα φυλάρχους, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀρχηγοὶ τοῦ ἱππικοῦ τῶν φυλῶν.

ἱππεύω = ὑπηρετῶ εἰς τὸ ἱππικόν.

ἴσασιν. ἰδὲ οἶδα.

ἴτε. ἰδὲ εἶμι.

K.

καθ-αιροῦμαι = κατακρηνίζομαι (Μαντ. 4). **Καὶ οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων.** Πρόκειται περὶ τῶν μακρῶν τειχῶν, τὰ ὅποια ἦνωνον τὰς Ἀθήνας μὲ τὸν Πειραιᾶ. Κατακρηνίσθησαν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου τῷ 404 π.Χ.

καθεστηκότα, τὰ = τὰ παρόντα. **καθεστηκότα πράγματα** = τὸ παρὸν πολίτευμα. (Μαντ. 3).

καθ-ίστημι = 1) τοποθετῶ, ἰδρῶ. (Ἐργ. 11).—2) καταντῶ (Ἐργ. 14)—3) περιπλέκομαι. (Μαντ. 12).

καινός, ἡ, ὄν = καινούργιος.

καιρός, ὁ = καλή, εὐνοϊκὴ περίστασις, εὐκαιρία—2) κακή, δυσμενής, κρίσιμος περίστασις. (Σιτ. 15) - (Μαντ. 5).

καίτοι = 1) μ^ο ὅλον ὅτι—2) καὶ βεβαίως.

κακό-νοια, ἡ = δυσμένεια, ἔχθρα.

κακό-νους, οὖν (κακονούστερος, κακονούστατος) = δυσμενής, ἔχθρος, (Σιτ. 13) - (Σηκ. 28).

Καλλίστρατος, ὁ = Ἀθηναῖός τις πολίτης.

κάπηλος, ὁ = μικροπωλητής.

κατα-γινώσκω = καταδικάζω.

κατα-λέγομαι = ἐγγράφομαι εἰς τὸν κατάλογον.

κατα-λύομαι = διαλύομαι.

κατά-στασις, ἡ = ἐπιχορήγησις.

Χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανον οἱ ἵππεῖς εἰς τὰς Ἀθήνας.

κατα-τίθεμαι = ἀποθηκεύω.

κατα-ψηφίζομαι = καταδικάζω.

κάτ-οπτος, ον = ὄρατος ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

κελεύω = 1) παρακαλῶ. (Μαντ. 17)—2) προτρέπω —3) διατάσσω.

κερδαίνω (-ἐκέρδαινον, κερδανῶ, ἐκέρδανα, κεκέρδηκα, ἐκεκερδήκειν) = κερδίζω.

κοινὸν τῆς πόλεως = ἡ πολιτεία.

κοινά, τὰ = ὁ δημόσιος βίος.

κολάζω = τιμωρῶ.

κομῶ (-άω) = ἔχω κόμην.

Κόρινθος, ἡ = πόλις τῆς Πελοποννήσου πλησίον τοῦ Ἴσθμοῦ κειμένη.

κόσμιος, α, ον = εὐτακτος, νομοταγής.

κρεῖττον (συγκρ. τοῦ ἀγαθὸς) = προτιμότερον, συμφωρότερον. (Σηκ. 27).

κρίνω = δικάζω· **κρίνομαι** = δικάζομαι.

κρίσις, ἡ = δίκη, ἀπόφασις.

κτώμαι(-άομαι) = ἀποκτῶ.

κύβος, ὁ = ζάρι.

Τὰ ζάρια ἦσαν παιγνίδιον, τὸ ὁποῖον ἔπαιζον οἱ νέοι τῶν καλῶν οἰκογενειῶν μὲ χρήματα.

κυκλόθεν = ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ὀλοτριγυρα.

Α.

λαθών. ἰδὲ λανθάνω.

λανθάνω (-ελάνθανον, λήσω, ἔλαθον, λέληθα, ἐλελήθειν) = διαφεύγω τὴν προσοχὴν τινος, μένω ἄγνωστος.

λέγω = λέγω. **κακῶς λέγω** = κακολογῶ, κατηγορῶ. (Σηκ. 40)

λέγομαι. = ὀνομάζομαι

λειτουργία, ἡ = δημοσία ὑπηρεσία.

Τοιαῦται ἔκαλοῦντο ἐν Ἀθήναις αἱ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἢ φυλῶν ἀνατιθέμεναι χρηματικαὶ ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς εὐπόρους πολίτας πρὸς πλήρωσιν δημοσίας ἀνάγκης. Διηροῦντο εἰς **τακτικὰς** καὶ **ἐκτάκτους**. Καὶ τακτικαὶ μὲν ἦσαν, 1) ἢ **χορηγία**, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων ὑπεχρεοῦτο δι' ἰδίων χρημάτων νὰ παρασκευάσῃ χορὸν διὰ τραγωδίαν ἢ κωμωδίαν ἢ διὰ θρησκευτικὴν τινα ἐορτήν, 2) ἢ **γυμνασιαρχία**, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων ὑπεχρεοῦτο νὰ παρασκευάσῃ γυμνικὸν ἀγῶνα, 3) ἢ **ἀρχιθεωρία**, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων ἐφρόντιζε διὰ τὰς θεωρίας, αἱ ὁποῖαι ἀπεστέλλοντο εἰς τὰς ἐθνικὰς ἐορτὰς καὶ 4) ἢ **ἐστίασις**, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων παρέθετε δεῖπνον εἰς τοὺς φυλέτας κατὰ τὰς διαφόρους ἐορτὰς. Ἐκτακτοὶ δέ, 1) ἢ **εἰσφορά**, καθ' ἣν οἱ εὐποροὶ ἐν καιρῷ πολέμου ὑπεχρεοῦντο εἰς καταβολὴν ἐκτάκτου φόρου διὰ πολεμικὰς παρασκευὰς καὶ 2) ἢ **τριηραρχία**, καθ' ἣν ὁ ἀναλαμβάνων κατὰ μὲν τοὺς ἀρχαιότερους χρόνους ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐξοπλίσῃ τριήρη, τὴν ὁποῖαν παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως κενὴν, βραδύτερον δὲ νὰ συντηρῇ τριήρη, τὴν ὁποῖαν παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως ἐξωπλισμένην.

Ἡδύνατο κανεῖς νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἢ φυλῆς λειτουργίας, ἂν ὑπεδείκνυεν ἄλλον πλουσιώτερον, ὁ ὁποῖος ἠδύνατο νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ, ὅποτε προσεχάλει αὐτὸν νὰ ἀναλάβῃ ἢ ἔὰν ἤρνεϊτο, νὰ ἀνταλλάξῃ τὴν περιουσίαν του μὲ τὴν ἰδικήν του.

λειτουργῶ(-έω) = ἐκτελῶ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐξοδεύω ἐκ τῶν ἰδίων μου χρημάτων.

λογο-ποιῶ(-έω) = πλάττω λόγους, διαδίδω ψεύματα (Μαντ. 11).
λόγος, ὁ = 1) ἡ διὰ λόγων ἔκφρασις τῶν νοημάτων μας—2) κατηγορία. (Σηκ. 2).

λυμαίνομαι, (-ἐλυμαινόμην, λυμανοῦμαι, ἐλυμηνάμην, παθ. ἐλυμάνθην, λελύμασαι, ἐλελυμάσμην) = βλάπτω, διαφθείρω, (σπανίως μὲ παθ. σημασίαν).

Μ.

μέδιμνος, ὁ = μέτρον διὰ τὰ σιτηρά, τὸ ὅποιον ἐχώρει τριάκοντα ἕξ περίπου ὀκάδας.

μεθ-ίσταμαι = μεταβάλλομαι. (Μαντ. 4)· **μεθισταμένης τῆς πολιτείας**. Τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα μετεβλήθη εἰς ὀλιγαρχικὸν τῷ 404 π. Χ., ὀλίγον μετὰ τὴν κατακρήμνισιν τῶν μακρῶν τειχῶν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου.

μέλλω = σκοπεύω, ἔχω ὑπ' ὄψει μου, (Σηκ. 16).

μετα-δίδωμι = δίδω μέρος, κάμνω μέτοχον.

μηδε-πῶ-ποτε = οὐδέποτε ἕως τώρα.

μηνύω = 1) γνωστοποιῶ—2) καταγγέλλω. (Σηκ. 16).

μισθῶ (-όω) = δίδω τι ἐπὶ μισθῷ, ἐνοικιάζω· **μισθοῦμαι (-όμαι)** = λαμβάνω τι ἐπὶ μισθῷ.

μνᾶ, ἡ = νομισματικὴ μονάς, ἡ ὁποία εἶχεν ἄξιαν ἑκατὸν δραχμῶν ἄτιτικῶν.

μόγισ = μόλις, ὅπωςδῆποτε.

μορία, ἡ = ἱερὰ ἐλαία.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ φυτρώνουσαι εἰς τοὺς περιβόλους τῶν ναῶν καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ἀρχὴ τῶν ἡτο ἡ ἱερὰ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἐλαία τῆς Ἀθηνᾶς. Ἀπηγορεύετο τὸ κόπτειν τὰς μορίας καὶ σηκοὺς ἐπὶ ποινῇ μεγάλη, δηλ. ἑξορίας, δημεύσεως τῆς περιουσίας καὶ θανάτου. Ἐπίσης ἀπηγορεύετο καὶ τὸ καλλιεργεῖν τὰ πέριξ τῶν μοριῶν καὶ σηκῶν ἐπὶ ποινῇ μικρᾷ, δηλ. ἐπιβολῆς προστίμου.

Ν.

νέμω = ἀτονέμω, μοιρίζω· **νέμωμαι** (μέσ.) = διαμοιρίζω.

νεώτερος = πολὺ νέος· **νεώτερος ὢν**. (Μαντ. 20).

Ἐπατρέπετο νὰ ὀμιλῇ τις εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους καὶ ἐκεῖθεν.

Νικόμαχος, δ —αὐτὸς εἶναι ὁ καταγγεῖλας τὸν ἀπαγγεῖλαντα τὸν περὶ σηκοῦ λόγον ὅτι ἔκοψε μορίαν, καὶ ἠφάνισε σηκόν. **νόμος**, $\delta = 1$) νόμος—2) μέλος, σκοπός, τροπάριον· **καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε.** (Ἔργ. 5).

Οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὴν μουσικὴν διέκρινον νόμους πολλούς, ὡς τὸν Δωρικόν, Λυδικόν, Φρυγικόν κλπ. Ἐνταῦθα ὁμοῦς ὑπαινίσσεται τὰς παλαιὰς συνηθείας τῶν Ἀθηναίων περὶ τὸ συκοφαντεῖν τοὺς στρατηγούς.

νυνὶ = τώρα δά, αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

Ο.

ὄθεν = 1) ἀπὸ οὗ—2) ἐκ ποίων λόγων, ἐκ ποίων αἰτιῶν. (Σιτ. 1).

οἶδα (-ἦδειν, εἴσομαι) = γνωρίζω.

οικέτης, $\delta =$ δοῦλος, ὑπηρέτης.

οἶκος, $\delta =$ περιουσία.

οἶομαι καὶ οἶμαι (-φόμεν καὶ ᾤμην, οἶήσομαι, φήθην) = νομίζω.

οἶος, **α, ον** = 1) ὁποῖος. (Μαντ. 12)—2) ἱκανός (μετ' ἀπαρεμφ.)· **οἶός τ' εἰμί.** = 1) δύναμαι. (Σιτ. 16)—2) (**ἀπρόσ.**) ἐπιτρέπεται. (Σηκ. 1).

οἴχομαι, (-φόμεν, οἰχήσομαι) = (ἀτελήλυθα) = ἔχω ἀναχωρήσει, ἔχω φύγει.

ὀλιγ-αρχία, **ἦ** = εἶδος διοικήσεως, καθ' ἣν ἀρχουσιν οἱ ὀλίγοι.

ὀμνυμι, (-ᾤμνυν, ὀμοῦμαι, ὀμοσα, ὀμώμοκα, ὀμωμόκειν) = ὀρκίζομαι.

ὀμο-γνώμων, ον = ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν γνώμην μετ' ἄλλον.

ὄντα, τά (μετχ. τοῦ εἰμί) = τὰ ὑπάρχοντα, τὰ κτήματα, ἢ περιουσία. (Σηκ. 8).

ὀνειδίζω = κατηγορῶ.

ὀποσοσ-τισ-οῦν = ὅσονδήποτε μέγας.

ὀπότερος, α, ον = ὁποῖος ἀπὸ τοὺς δύο.

ὀρθόβουλος, ὁ = Ἀθηναῖός τις. Ἦτο φύλαρχος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκε καὶ ὁ Μαντίθεος.

ὀρῶ (-άω) (-ἔωρων(-αον), ὀφομαι, εἶδον, ἐώρακα, (ἢ ἐώρακα), ἐωράκειν) = βλέπω.

ὀρρωδῶ (-έω) (ὀρρωδουν(-εον), ὀρρωδήσα) = φοβοῦμαι.

ὄτι = 1) ὅτι—2) διότι.

οὐδὲν = οὐδόλως.

οὐσία, ἡ = περιουσία.

οὕτω(ς) = 1) κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. (κ. ἔτσι).—2) τόσον—3) τόσον πολὺ. (Σιτ. 14) - (Ἔργ. 1)—3) ἔτσι λοιπόν. (Σιτ. 16).

ᾄψεσθε. ἰδὲ ὄρω.

ᾄψις, ἡ = μορφή—2) τὸ ἔξωτερικόν. (Μαντ. 19).

Π.

πάλαι = τὸν περασμένον καιρόν, πρὸ χρόνων, πρὸ πολλοῦ.

παρα-καλῶ (-έω) = προσκαλῶ.

παρα-κελεύομαι = παρακινῶ, προτρέπω.

παρα-νομῶ(-έω) = πράττω παρὰ τὸν νόμον.

παρα-σχέσθαι. ἰδὲ παρέχω.

πάρ-ειμι = 1) παρέρχομαι, διαβαίνω. (Σηκ. 18)—2) παρουσιάζομαι εἰς τὸ βῆμα νὰ ὁμιλήσω. (Σηκ. 15).

παρ-έχομαι = παρουσιάζω.

παρ-ιόντων, ἰδὲ πάρειμι.

παρ-ίστημι = 1) στήνω τι πλησίον—2) φέρω εἰς τὸν νοῦν, σκέπτομαι. (Σηκ. 17).

πάσχω, (ἔπασχον, πείσομαι, ἔπαθον, πέπονθα, ἐπεπόνθειν) = ὑποφέρω, πάσχω. **κακῶς πάσχω** = κακοποιοῦμαι (Μαντ. 8). **εὖ πάσχω** = εὐεργετοῦμαι.

παιτρῶς, α, ον = πατριός.

πεδίον, τὸ = πεδιάς· **ἐπίστασθε γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ** (Σηκ. 24). Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς πεδιάδος τῆς κειμένης μετὰ τὴν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τῆς πεδιάδος τοῦ Κηφισοῦ.

πειρῶμαι(-άομαι) = δοκιμάζω, προσπαθῶ.

Πείσανδρος, ὁ = Ἀθηναῖος πολίτης.

πένης, ὁ = πτωχός.

πενία, ἡ = πτωχεία.

πέπονθε ἰδὲ πάσχω.

περι-έχω = περικλείω, περικυκλώνω. (Σηκ. 28).

περι-πίπτω = καταπτῶ.

περι-ποιῶ (-έω) = διασφάζω.

περι-φανής, ἐς = ὀλοφάνερος, γνωστός εἰς ὅλους.

πῆ = κατὰ τινὰ τρόπον, κάπως.

- πλεῖν** (ἀντὶ πλέον). ἰδὲ πλέον.
- πλέον καὶ πλεῖον** (ἐπίρρο. ἐκ τοῦ πολὺς) = πλειότερον, περισσώτερον· **πλέον ποιῶ** = ὠφελῶ.
- ποιῶ (-έω)** = κάμνω· **κακῶς ποιῶ** = βλάπτω (Μαντ. 1).
εὖ ποιῶ = εὐεργετῶ· **ποιουμαι (-έομαι)** = κάμνω τι δι' ἑμαυτόν. **λόγους ποιουμαι** = λέγω, κατηγορῶ. (Σιτ. 1)· **περὶ πολλοῦ, περὶ πλείονος, περὶ πλείστου ποιουμαι** = φροντίζω, προτιμῶ. (Σηκ. 25) - (Ἐργ. 11).
- πολιτεύομαι** = 1) εἶμαι ἐλεύθερος πολίτης—2) πράττω ὡς πολίτης.
- πολυ-τελῶς** = μεγαλοπρεπῶς.
- Πόντος, ὁ** 1) Εὐξείνιος πόντος (Σιτ. 14)—2) τὸ βασίλειον τοῦ Πόντου, τὸ ὁποῖον περιεῖχε πολλὰς ἑλληνικὰς ἀποικίας κειμένας ἐπὶ τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου καὶ τῶν πέριξ παραλίων. (Μαντ. 4).
- πότερος, α, ον** = ποῖος ἐκ τῶν δύο.
- πότος, ὁ** = συμπόσιον, γλέντι.
- πρᾶγμα, τὸ** = 1) ὑπόθεσις (Μαντ. 20)—2) ἐνόχλησις, στενοχωρία (Σηκ. 1).
- πράττω** = κάμνω· **πράττω τὰ τῆς πόλεως** = λαμβάνω μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως (Μαντ. 1).
- πρέμνον, τὸ** = τὸ κατώτερον μέρος τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου, τὸ στέλεχος (τὸ κούτσουρο),
- πρῖν** = πρότερον, προτοῦ.
- πριάμενος**. ἰδὲ ὄνοῦμαι.
- προ-δίδωμι** = προδίδω.
- πρόξενος, ὁ** = ἐξελέγετο ὑπὸ τινος πόλεως καὶ ἐγκαθίστατο εἰς ἄλλην πόλιν μετὰ τῆς ὁποίας εὐρίσκετο ἐκείνη εἰς σχέσεις ἐμπορικὰς, πολιτικὰς κ.τ.λ. Ἐκεῖ παραμένων εἶχε τὰ ἐξῆς καθήκοντα: Νὰ φροντίζη περὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ ξενίας τῶν ἐρχομένων ἐκ τῆς πόλεως του καὶ ἰδίᾳ τῶν πρεσβευτῶν. Νὰ φροντίζη νὰ παρουσιάσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν δῆμον. Νὰ ἐξασφαλίσῃ θέσιν ἐν τῷ θεάτρῳ. Νὰ προστατεύῃ αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Νὰ παρεμβαίη μετὰ τῶν δύο πόλεων, ἐὰν ἀνεφύοντο ἔριδες. Νὰ φροντίζη διὰ τὴν παρουσίαν τῶν ἀποθησκόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συμπολιτῶν του κ.ἄ.τ. (Ἐργ. 1).

προσ-δοκῶ (-άω) = προσμένω, ἐλπίζω.

πρόσ-ειμι = πλησιάζω.

προσ-ήκει = ἀρμόζει.

πρόσ-οδος, ἡ = εισόδημα.

πρυτάνις, ὁ = πρόεδρος, προϊστάμενος. Πρυτάνεις ἔκαλοῦντο οἱ πενήκοντα βουλευταί, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἢ τριάκοντα ἕξ ἡμέρας προήδρευον τῆς βουλῆς. Εἰς αὐτοὺς παρεδίδοντο αἱ μηνύσεις, τὰς ὁποίας οὗτοι ἔφερον ἐνώπιον τῆς βουλῆς, ἵνα κρίνωσιν αὐτάς. Ἐτροφέοντο δημοσίᾳ δαπάνῃ εἰς ἰδιαιτέρον οἶκημα, τὸ ὁποῖον ἔκαλεῖτο πρυτανεῖον.

πρόων = πρότερον.

Πρωτέας, ὁ = πολίτης Ἀθηναῖος.

Πυνθόδωρος, ὁ = ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις τῷ 404—403 π.Χ.

πυνθάνομαι (ἐπυνθανόμην, πεύσομαι, ἐπυθόμην, πέπυσμαι, ἐπεπύσμην) = μαθαίνω, πληροφοροῦμαι.

πυρκαϊά, ἡ = 1) πυρκαϊά—2) κεκαυμένος κορμὸς καὶ αἱ ἐξ αὐτοῦ βλαστάνουσαι παραφυάδες (κωλόροζα).

πῶ = ἀκόμη, ἕως τώρα.

πῶ-ποτε = ποτὲ ἕως τώρα,

P.

Σ.

σανίδιον, τὸ = σανίδιον. (Μαντ. 6) *ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου...* Ἦτο σανίδιον λευκασμένον ἀπὸ γῦψον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ τριάκοντα τύραννοι εἶχον γράφει τὰ ὀνόματα τῶν ἱππέων, οἱ ὅποιοι ὑπῆρέτουν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς των.

Σάτυρος, ὁ = βασιλεὺς τοῦ Πόντου, φίλος τοῦ πατρὸς τοῦ Μαντιθέου.

Σεύθης, ὁ = βασιλεὺς τῶν Ὀδρυσῶν τῆς Θράκης. Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐχορημάτισαν δύο βασιλεῖς, ὁ πρῶτος κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὁ δεῦτερος μετὰ τοῦτον.

σηκός, ὁ = κορμὸς παλαιᾶς **μορίας**, τοῦ ὁποίου ἡ καταστροφή διὰ νόμου ἀπηγορεύετο ὅπως καὶ τῆς μορίας ἐπὶ ποινῆ ἕξορίας καὶ δημεύσεως τῆς περιουσίας τοῦ παραβαίνοντος τὸν νόμον.

σιτο-πώλης, ὁ = ὁ πωλῶν σῖτον. Οἱ ἔξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα

τοῦ σιτοπώλου ἦσαν μέτοικοι, διότι δὲν ἔθεωρεῖτο ἔντιμον τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ μὲ πάντα τρόπον προσεπάθουν νὰ κερδίζωσι πολλά, διὰ τοῦτο ὑπῆρχον δύο νόμοι, οἱ ὁποῖοι ἀπηγόρευον. 1) Νὰ κερδίζωσι περισσότερον τοῦ ἐνὸς ὀβολοῦ ἐκ τῆς πωλήσεως ἐκάστου μεδίμνου καὶ 2) Νὰ συναγοράζωσι σῖτον περισσότερον τῶν πεντήκοντα φορῶν ἢ μεδίμων.

σιτο-φύλαξ, ὁ = ὁ φύλαξ τοῦ σίτου, ἰδὲ ἄρχων.

σκοπῶ (-έω) = παρατηρῶ προσεκτικῶς, ἐξετάζω, κρίνω.

σπονδαί, αἱ = συνθήκαι, συμφωναί. (Σιτ. 14).—Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς Ἀνταλκιδείου εἰρήνης, ἣ ὁποία ἐγένετο τῷ 387 π.Χ.

Σουνιάδης, ὁ = ἐπώνυμος ἄρχων ἐν Ἀθήναις τῷ 397-396 π.Χ.

Στειριεύς, ὁ = ἐκ τοῦ δήμου **Στειρίας** τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. (Μαντ. 15). Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τοῦ Θρασυβούλου τοῦ καταλύσαντος τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα τυράνων.

συγ-γνώμη, ἡ = συγχώρησις· **συγγνώμην ἔχω** = συγχωρῶ (Ἐργ. 2)· **χρῆ συγγνώμην ἔχειν.**

συγ-κατα-λύω = καταργῶ μᾶζι μὲ ἄλλον ἢ ἄλλους.

συκο-φάντης, ὁ = 1) ὁ καταγγέλλων τοὺς ἐξάγοντας σῦκα ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν, πράγμα τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπηγορευμένον. —2) ὁ κατηγορῶν ἓνα ἄλλον ψευδῶς, ὁ διαβολεύς.

συκο-φαντῶ (-έω) = 1) καταγγέλλω τοὺς ἐξάγοντας σῦκα.—2) κατηγορῶ ψευδῶς.—3) διαβάλλω.

συλ-λέγομαι = συναθροίζομαι.

συμ-πρίασθαι. ἰδὲ συνωνοῦμαι.

συμφορὰ = ἡ πανωλεθρία. (Μαντ. 4) **πρὸς τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφορᾶς.** Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς ναυμαχίας παρὰ τοὺς Αἰγὸς ποταμοὺς τῷ 405 π.Χ.

σύν-δικος, ὁ = συνήγορος, δικαστής. Τοιοῦτοι εἶχον διορισθῆ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραννίδος διὰ νὰ κανονίσωσι τὰς ἀξιώσεις τῶν ἀδικηθέντων ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχικῶν καὶ εἰσπράξωσι τὰς ἐπιχορηγήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον δοθῆ εἰς τοὺς ἱππεῖς, τοὺς ὑπηρετήσαντας τοὺς τριάκοντα τυράννους, τὰς ὁποίας πρὸς τιμωρίαν τῶν διετάχθησαν νὰ ἐπιτρέψωσιν.

συν-ἡδειν, ἰδὲ σύννοσθαι ἀπὸ το Ἰσπτιπούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς.

συν-ίσταμαι = κάμνω ἑταιρείαν, συνεννοοῦμαι.

σύν-ιστε, ἰδὲ σύνοιδα.

σύν-οιδα = γνωρίζω ἀκριβῶς.

συν-ωνοῦμαι (-έομαι) = ἀγοράζω μαζί με ἄλλους.

T.

ταξι-αρχος, ὁ = ὁ ὀδηγῶν τοὺς ὀπλίτας ἐκάστης φυλῆς.

^οἮσαν δέκα, ὅσαι καὶ αἱ φυλαί. Διατέλουν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν στρατηγῶν.

τεκμήριον, τὸ = ἀπόδειξις.

τελευτῶ (-άω) = τελειώνω, ἀποθνήσκω.

τέμνω = κόπτω, καταστρέφω.

τέχνη, ἡ = ἐπάγγελμα.

τέως=(τότε) κυρ. μέχρι τότε, μέχρι τοῦδε, εἰς τὸν μεταξύ χρόνον.

τῆτες = τοῦτο τὸ ἔτος, ἐφέτος.

τίμιος, α, ον = ἄξιος τιμῆς, πολύτιμος ἀκριβός. (ἐπὶ πραγμ.)

—ἄξιος ὑπολήψεως, τιμῆς (ἐπὶ προσ.).

τιμωρῶ = ἐπιβάλλω ποινήν, τιμωρῶ.

τοίνυν = 1) λοιπόν.—2) ἔπειτα. (Μαντ. 12).

τριάκοντα = πρόκειται περὶ τῶν τριάκοντα τυράννων, οἱ ὅποιοι ἐκυβέρνησαν τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τοῦ 404 π.Χ., δηλαδὴ ἀπὸ τῆς κατισχύσεως τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον, μέχρι τοῦ 403 π.χ., δηλαδὴ μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς ἀρχῆς των καὶ τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ὑπὸ τοῦ Θρασυβούλου καὶ τῶν περὶ αὐτόν.

τριηρ-αρχῶ (-έω) = εἶμαι τριήραρχος, διοικῶ τριήρη, δηλαδὴ ἓν πολεμικὸν πλοῖον. ἰδὲ καὶ λέξιν *λειτουργία*.

τριήρης = πολεμικὸν πλοῖον μὲ τρεῖς σειρὰς κωπῶν εἰς κάθε πλευράν.

τυγχάνω (-ἐτύγχανον, τεύξομαι, ἔτυχον, τετύχηκα, ἐτετυχήκειν)= τυχαῖω νὰ . . .

Υ.

ὑβρις, ἡ = 1) αὐθάδεια, ὑπερηφάνεια.—2) βιαιοπραγία.

ὑπερ-βάλλω = προσθέτω τιμὴν, πλειοδοτῶ.

ὑπο-λείπω = ἀφήνω ὀπίσω. ἠγιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ὑπό-λογος = ἄξιος προσοχῆς, ἄξιος λόγου.

ὑφ-αιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιρῶ μετὰ τρόπον, σφετερίζομαι.

Φ.

φάσκοιεν, ἰδὲ φημί.

φείδομαι = λυποῦμαι νὰ δαπανήσω.

φεύγω, (μέλλ. φεύξομαι, ἀόρ. ἔφυγον) = τρέπομαι εἰς φυγὴν.

—2) ἀποφεύγω. (Σηκ. 39).

φημί, (-ἔφην, φήσω, ἔφησα) = λέγω.

φιλῶ (-έω) = ἀγαπῶ.

φορμός, ὁ = μέτρον σιτηρῶν, τὸ ὁποῖον ἐχώρει περὶπου τριάκοντα ἕξ ὀκάδας.

φυγός, ὁ = ἐξορίστος.

φυγή, ἡ = ἐξορία.

φύλαρχος, ὁ = ἄρχων τῆς φυλῆς. Τοιοῦτοι ἦσαν δέκα, ὅσοι καὶ αἱ φυλαί. Ἦσαν καὶ ἄρχοντες τῶν ἱππέων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν δύο ἱππάρχων.

Φυλή, ἡ = φρούριον τῆς Ἀττικῆς, εὐρισκόμενον εἰς τὰ σύνορα τῆς Βοιωτίας. Ἐχρησίμευσεν ὡς ὀρμητήριον τοῦ Θρασυβούλου καὶ τῶν λοιπῶν ἐξορίστων πρὸς ἔξωσιν τῶν τριάκοντα τυράννων.

φύω, (ἀόρ. ἔφυν) = 1) γεννῶ, δημιουργῶ, παράγω. (μετβ.).

—2) ἐκ φύσεως γεννῶμαι, φυτρῶνω, εἶμαι, παράγομαι (ἀμετβ.) (Σηκ. 35.)· τὸ *φύομαι* σημαίνει ὅτι καὶ τὸ (ἀμετβ.) φύω.

Χ.

χαρίζομαι = εὐχαριστῶ.

χάρις, ἡ = εὐγνωμοσύνη. (Μαντ. 1) - (Ἔργ. 16).

χειρο-τονοῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγομαι δι' ἀνατάσεως τῆς χειρὸς.

χορηγῶ (-έω) = εἶμαι χορηγός, μετὰ ἕξοδά μου ἐτοιμάζω χορὸν διὰ τραγωδίαν ἢ κωμωδίαν ἢ θρησκευτικὴν τινα ἔορτήν. (ἰδὲ λειτουργία).

χορῆ (-ἔχοῦν, καὶ χοῦν, εὐκτ. μέλλ. χορήσοι) = πρόπει.

χορῶμαι (-ήομαι), (-χορήσομαι, ἐχρησάμην, κέχορημαι, ἐεχορήμην) = μεταχειρίζομαι.

χωρῖον, τὸ = 1) τοποθεσία ὄχυρά, φρούριον—2) ἀγρός.

χωρίς = χωρητικότης ἀφαιρέθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Ψ.

ψηφίζομαι = ἀποφασίζω.

ψιλός, ἢ, ὄν = 1) γυμνός, ἑλαφρός. — 2) ἄδενδρος, γυμνός ἀπὸ δένδρα. (Σηκ. 7).

Ω.

ὠνιον, τὸ = ὀψώνιον.

ὠνοῦμαι (-έομαι) (ἀόρ. ἐπιράμην, παρκ. ἐώνημαι) = ἀγοράζω.

ὤς = 1) κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καθῶς. — 2) ὤς (μὲ ἐπίθ. ὑπερθ. βαθμοῦ) = ὅσον τὸ δυνατόν (Σιτ. 1). - (Ἔργ. 10). — 3) ὅτι, ἵνα, ὥστε. — 4) καθ' ὅσον, ὅτε, διότι...

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΕΝ Τῷ ΛΕΞΙΛΟΓΙῷ

Ἄμετβ. = ἀμετάβατον
 ἀντων. = ἀντωνυμία
 ἀόρ. = ἀόριστος
 ἀπρομφ. = ἀπροσμεφατον
 δηλ. = δηλαδὴ
 ἐπίρρ. = ἐπίρρημα
 εὐκτ. = εὐκτική
 κ, = κοινῶς
 κ.ἄ.τ. = καὶ ἄλλα τοιαῦτα

κλπ. = καὶ λοιπὰ
 μέλλ. = μέλλον
 μέσον = μέσον
 μετβ. = μεταβατικὸν
 μετο. = μετοχή
 παθ. = παθητικὸν
 παρακ. = παρακείμενος
 συγκρ. β. = συγκριτικὸς βαθμὸς

Ἀθήναι τῆ 4/8/1933

Ἀριθ. πρωτ. 42433

Πρὸς

τοὺς κ. κ. Δημήτρ. Βασίλ. καὶ Ἄντ. Τσιρίμπαν.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι διὰ ταυταρίθμου ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης τὴν 4-8-1933 καὶ δημοσιευθείσης τὴν 12-8-1933 εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 81 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, στηριζομένης δὲ εἰς τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ νόμου 5045 καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς οἰκείας κριτικῆς ἐπιτροπῆς. τὴν περιλαμβανομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 136 πρακτικὸν ταύτης ἐνεκρίθη ὡς διδακτικὸν βιβλίον πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῶν Γυμνασίων τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Δυσίου ἐκλεκτοὶ λόγοι*» βιβλίον σας.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Τμηματάρχης

Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

*Ἄρθρον Βον τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1932 Προεδρικοῦ
Διατάγματος περὶ διατιμῆσεως τῶν ἐγκεκριμένων
διδασκτικῶν βιβλίων.*

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των ἐπιτρέπεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρα κατὰ 15 % τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονισθείσης ἀνευ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ ἐξωφύλλου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἀρθρὸν ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς